Annus XVII - Vol. XVII 5 Novembris 1925 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 513 - Litterae Apostolicae, p. 529 - Epistolae, p. 531.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Monitum, p. 538 - *S. C. Concilii*: Decretum, p. 538 - *S. C. Rituum*: Epistola, p. 541 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus*: Decretum, p. 547.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 552.

Diarium Romanae Curiae: S. C. del Concilio, p. 553 - S. C. dei Riti, p. 553 - S. Penitenzieria Apostolica: Avviso di concorso, p. 553 - S. R. Rota, p. 554 - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, p. 555 - Maggiordomato di S. Santità: Nomine, p. 559 - Necrologio, p. 560.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXV

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 18 — Extra Italiam, *Frs.* 24 —
Unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVII, n. 13 - 5 Novembris 1925)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. MANAGUENSIS. *Animarum saluti.* - Dismembrationis et erectionis Dioecesis « de Matagalpa ». - 19 Decembris 1924 513

II. VALENTINA IN BRASILIA. *Ex Apostolico.* - Erectionis Dioecesis. - 27 Martii 1925 516

III. FLUMINENSIS. *Supremum pastorale.* - Erectionis Dioecesis ac Capituli et immutationis finium. - 25 Aprilis 1925 519

IV. DITIONIS POLONICAE. *Virdum Poloniae.* - De nova Dioecesium Latini ritus circumscriptione. - 28 Octobris 1925 521

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Venerabilis frater.* - Ecclesia paroecialis Beatae Mariae Virginis Lapurdensis in civitate Nanceiensi, titulo ac dignitate Basilicae Minoris honestatur. - 26 Iunii 1925 529

II. *Sub titulo.* - Monasterium Ordinis S. Benedicti, Beatae Mariae Virgini de Exsilio dicatum in civitate « de Santos » in Brasilia, in prioratum conventualem erigitur. - 8 Iulii 1925 530

EPISTOLAE

I. *Pridie kalendas.* - Ad Em̃um P. D. Alexium, titulo Sanctae Mariae de Victoria, S. R. E. Presb. Card. Charost, Archiepiscopum Rhedonensem, quem Legatum mittit Carthaginem sollemnibus centenariis ab ortu Cardinalis Caroli de Lavigerie celebrandis. - 25 Augusti 1925 531

II. *Haud Nobis.* - Ad Venerabiles fratres Ernestum Piovella, Archiepiscopum Calaritanum, Cletum Cassani, Archiepiscopum Turritanum, Georgium Del Rio, Archiepiscopum Arborensem, ceterosque Sardiniae Episcopos: officiosis litteris ex communi conventu datis respondet. - 24 Septembris 1925 534

III. *Parisiensem.* - Ad R. P. D. Alexandrum Berlioz, Episcopum Hacodatensem, quinquagesimum sacerdotii sui natalem celebraturum. - 29 Septembris 1925 535

IV. *Lugdunensem.* - Ad R. D. Florianum Lavallée, Antistitem urbanum, rectorem Athenaei Catholici Lugdunensis: quinquagesimo exeunte anno ab Athenaeo condito. - 16 Octobris 1925 536

ACTA SS. CONGREGATIONUM

Sacra Congregatio Consistorialis

PAG.

Monitum 538

Sacra Congregatio Concilii

Olomucen. - *Vestis choralis.* - 13 Iunii 1925 538

Sacra Congregatio Rituum

Epistola. Transmittitur Ordinariis formula Consecrationis generis humani Sacratissimo Cordi Iesu. - 17 Octobris 1925 541

Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus

Decretum de relatione super statu Seminariorum singulis triennis trasmittenda. - 2 Februarii 1924 547

ACTA TRIBUNALIUM

Sacra Romana Rota

Citatio edictalis:

ALEXANDRIN. ARMENORUM. - Nullitatis matrimonii (Ettore-Abcarius). - 27 Octobris 1925 552

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 553

II. Sacra Congregazione dei Riti . . . 553

III. Sacra Penitenzieria Apostolica: *Avviso di concorso* 553

IV. Sacra Romana Rota 554

V. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 555

VI. Maggiordomato: *Nomine* 559

VII. Necrologio 560

Annus XVII - Vol. XVII 5 Novembris 1925 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE *

I

MANAGUENSIS

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS « DE MATAGALPA »

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Animarum saluti valde prodest opportuna orbis catholici circumscriptio et divisio, quae efficit ut Episcopi gregem sibi commissum invisere facilius possint, et eos fideles commodius adire. Quapropter Romani Pontifices summopere semper curaverunt, ut circumscriptio ipsa temporum locorumque condicionibus apte responderet, atque dioecesium numerus augeretur, quum id requirebatur, vel ob auctum incolarum numerum vel ob nimiam alicuius regionis amplitudinem.

Quum autem archidioecesis Managuensis, in Republica de Nicaragua, latius protendatur, ut ipsius recto regimini facile et commode prospici possit, iam ab anno millesimo nongentesimo decimotertio, quum provincia ipsa ecclesiastica Managuensis erecta fuit, onus Metropolitae impositum fuit habendi Episcopum Auxiliarem qui, eidem Archiepiscopo subiectus, resideret in urbe *Matagalpa*, ad consulendum spirituali bono fidelium in septentrionali plaga archidioecesis commorantium.

* *Errata-Corrige.* – In praecedenti fasciculo postrema subsignatio pag. 480 et prima pag. 497 ita legantur: † Ego FRANCISCUS titulo S. Pudentianae Presbyter Cardinalis BOURNE.

Nunc vero, quo potiora subsidia spiritualia ipsis fidelibus efficacius offerantur, opportunum visum est a territorio eiusdem archidioecesis Managuensis eam partem seiungere quae civiles provincias vulgo *de Matagalpa* et *de Jinotega* complectitur, atque intra fines ipsarum novam dioecesim erigere.

Quapropter Nos, iuxta votum Internuntii Apostolici in America Centrali, prae oculis habentes quae in Apostolicis sub plumbo litteris *Ad universas orbis ecclesias*, diei vigesimae septimae mensis aprilis anni millesimi octingentesimi nonagesimi secundi, Sanctae Sedi hac de re fuerunt reservata, et suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant, consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, ad erectionem intra fines memoratae archidioecesis, novae dioecesis, *de Matagalpa* nuncupandae, et ad novam archidioecesis eamque strictiorem circumscriptionem deveniendum esse censuimus, ac praesentibus hisce Litteris hoc statuimus ac decernimus.

Fines autem novae dioecesis *de Matagalpa*, ab archidioecesi Managuensi dismembrandae, erunt ipsi fines civilium provinciarum, vulgo *departimentos*, *de Matagalpa* ac *de Jinotega*.

Sedem et cathedram episcopalem novae dioecesis in urbe *Matagalpa* constituimus, a qua proinde dioecesis ipsa nomen mutuatur, et quam propterea ad episcopalis civitatis gradum et honorem extollimus. In eadem vero civitate cura erit illius, qui ad exsecutionem praesentium Litterarum ut infra delegabitur, ecclesiam aptiorem eligendi in qua cathedra episcopalis statuatur.

Noviter ita erectae cathedrali Ecclesiae eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque pro tempore Antistites in America Latina, iure communi vel legitima consuetudine, pollent ac fruuntur.

Novam dioecesim *de Matagalpa* suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Managuensis, eiusque pro tempore Episcopos iuri metropolitico Archiepiscopi Managuensis subiicimus, reservata tamen Apostolicae Sedi facultate ad novam eiusdem dioecesis dismembrationem deveniendi, quoties in Domino id opportunum videatur.

Quum autem temporum condiciones prohibeant quominus in praesens Capitulum Canonicorum in ecclesia cathedrali instituatur, statuimus ut, loco Canonicorum, dioecesani eligantur Consultores iuxta can. 423 et seqq. Codicis iuris canonici.

Mandamus insuper ut, quamprimum fieri poterit, parvum saltem Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis praecepta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis traditas, in dioecesi erigatur, atque insimul ipsius

dioecesis sumptibus duo delecti iuvenes, aut saltem modo unus, in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittantur.

Quod vero attinet ad eiusdem dioecesis administrationem et regimen, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum spectat, statuimus ut simul ac erectio dioecesis facta erit, eo ipso ecclesiastici illi dioecesi adscripti censeantur in cuius territorio legitime exstant.

Managuensis autem Ordinarii erit omnia documenta et acta, quae novam dioecesim *de Matagalpa* respiciunt, quamprimum fieri poterit, eiusdem dioecesis cancellariae tradere, ut in ipsius archivo serventur.

Volumus denique ut episcopalem mensam constituant Curiae emolumenta ac ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus.

Hisce itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Angelum Rotta, Archiepiscopum Thebarum, in America Centrali Apostolicum Internuntium, eique necessarias et opportunas tribuimus facultates, subdelegandi quoque, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, a praesentibus Litteris datis computandos, authenticum exemplar mittendi peractae exsecutionis.

Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nemini ergo liceat hanc paginam Nostram dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel ei contraire.

Si quis autem, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quarto, die decima nona mensis decembris, Pontificatus Nostri anno tertio.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXII, n. 25.

II

VALENTINA IN BRASILIA

ERECTIONIS DIOECESIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex Apostolico officio Nobis commisso ad Nos spectat, ubi territorii extensio aut civium numerus id exigat, dioeceses dividere atque novas erigere, ut Praesules curam spiritualem christifidelium aptius consequi possint et cleri disciplinae opportune praesidere.

Quum vota et preces catholicorum civitatem *Valença*, dioecesis Barrensis *de Pirahy* in Brasiliana regione, inhabitantium, Sanctae Sedi exhi-

bita fuerint, ut in illa civitate, ob auctum fidelium numerum ac locorum distantiam, episcopalis cathedra institueretur, et ipsa vota et preces favorabili testimonio firmata sint tum venerabilis fratris Henrici Gasparri, Archiepiscopi Sebastensis ac in Brasiliana Republica Apostolici Nuntii, tum dilecti filii hodierni Administratoris Apostolici memoratae dioecesis Barrensis *de Pirahy:* Nos, quo felicius animarum saluti et gubernationi consuleretur, omnibus mature perpensis, ad petitam novae dioecesis erectionem deveniendum esse censuimus et illam decrevimus.

Quapropter, de consulto dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium qui Sacrae Congregationi Consistoriali praepositi sunt, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant, consensu, prae oculis quoque habentes quae in Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad universas orbis Ecclesias,* diei vigesimae septimae mensis aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi, Apostolicae Sedi hac de re reservata fuerunt, Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, a praedictae dioecesis Barrensis territorio partem seiungimus et, de consensu etiam venerabilis fratris hodierni Episcopi Nictheroyensis, aliam quoque partem a territorio suae dioecesis pariter distrahimus et inter earum fines novam dioecesim, *Valentinam in Brasilia* nuncupandam, erigimus: cuius vero fines iidem erunt ac fines parochiarum quae ipsi, ut infra, assignantur et attribuuntur, videlicet: *Nossa Senhora da Gloria (Assumpção) de Valença, S. Antonio do Rio Bonito de Conservatoria, Nossa Senhora da Conceição de Ipiabas, S. Isabelha de Rio Preto, Nossa Senhora da Conceição do Desengano, Nossa Senhora da Conceição de Vassoura, S. Sebastião des Ferreiros, Nossa Senhora da Conceição de Paty do Alferes, S. Pedro e S. Paulo de Parahyba do Sul, S. Antonio de Encruzilhada, S. Antonio de Sapucaia, Nossa Senhora de Apparecida, S. Thereza;* quibus tredecim parochiis, ex dioecesi Barrensi separatis, aliae duae quoque adiunguntur, vulgo dictae *Nossa Senhora do Carmo* et *Nossa Senhora da Conceição do Sumidouro,* ad dictam dioecesim Nictheroyensem seu Petropolitanam pertinentes, quas, ab ipsa pariter avulsas, ipsi novae dioecesi Valentinae attribuimus. Novae huius dioecesis sedem et cathedram in urbe vulgo *Valença* erigimus ac ibi in cathedralem ecclesiam evehimus parochialem ecclesiam Mariae Sanctissimae Assumptioni dicatam.

Huic autem noviter erectae cathedrali Ecclesiae eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites in America Latina, iure communi vel legitima consuetudine, pollent ac fruuntur; ipsam vero Ecclesiam Valentinam suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae S. Sebastiani Fluminis Ianuarii in Brasilia, eiusque pro tempore Episco-

pos iuri metropolitico eiusdem S. Sebastiani Archiepiscopi subiicimus, reservata tamen Nobis et Apostolicae Sedi facultate libere novam decernendi istius dioecesis dismembrationem, quoties id in Domino opportunum visum fuerit.

Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus in praesenti Canonicorum Capitulum in nova dioecesi instituatur, iubemus ut, loco Canonicorum, dioecesani Consultores ad normam canonum 423 et sequentium Codici iuris canonici, eligantur.

Mandamus insuper ut, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis decreta et Sacrae Congregationis de Seminariis normas, erigatur, utque ipsius dioecesis sumptibus duo delecti iuvenes, aut in praesenti saltem unus, in Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittantur.

Quod autem attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt.

Quod vero ad clerum in particulari spectat, statuimus ut, simul ac dioecesis erectio facta fuerit, eo ipso presbyteri censeantur adscripti ecclesiae illi, in cuius territorio legitime exstant. Omnia insuper documenta et acta novam dioecesim respicientia quamprimum fieri poterit, a cancellaria tum dioecesis Barrensis *de Pirahy* tum dioecesis Nictheroyensis tradantur cancellariae dioecesis Valentinae, ut in eius archivo serventur.

Episcopalem mensam constituent Curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, praeter ea quae ad hoc iam collecta sunt.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, ullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Henricum Gasparri, Archiepiscopum Sebastensem, in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum, eique necessarias huic negotio facultates tribuimus, etiam subdelegandi alium virum, in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate, vel oppositione, imposito onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses fidem, authentica forma exaratam, absolutae exsecutionis huius Nostri mandati transmittendi. Decernimus denique has praesentes Litteras

valituras contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quinto, die vigesima septima mensis martii, Pontificatus Nostri anno quarto.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXI, n. 31.

III

FLUMINENSIS

ERECTIONIS DIOECESIS AC CAPITULI ET IMMUTATIONIS FINIUM

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Supremum pastorale munus Romano Pontifici divinitus collatum exposcit, ut ea quoque ipse praestet, quae ad dioecesium erectionem et finium immutationes spectant, prout bonum animarum requirit. Id in causa fuit, ut, paucis ante annis, ex mutatis rerum adiunctis, civitas Flumen, cum suo suburbio, a iurisdictione Ordinarii Seniensis subtraheretur et sub Apostolica administratione constitueretur. Haec eadem ratio modo Apostolicam Sedem movet ad erigendum idem territorium, novis auctum paroeciis, in distinctam dioecesim, ut inde vita religiosa fidelium maiora sumat incrementa.

Quapropter Nos, re mature perpensa, auditis interesse habentibus et suppleto, quatenus opus sit, aliorum, quorum intersit vel sua interesse praesumant, consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, totum territorium inclusum in actuali civili provincia italica, quae *Carnaro* audit, quodque hactenus ad diversas dioeceses pertinuit, videlicet Seniensem, Tergestinam-Iustinopolitanam et Labacensem, a memoratis dioecesibus perpetuo dismembramus atque in novam constituimus dioecesim, *Fluminensem* appellandam et Apostolicae Sedi immediate subiectam. Eius autem epi-

scopalem sedem in civitate Flumine, a qua dioecesis nomen mutuatur, statuimus, cum omnibus iuribus ac privilegiis, quibus ceterae civitates episcopales iure communi gaudent. Ecclesiam vero Sanctorum Viti et Modesti, ibidem exstantem, ad gradum et dignitatem cathedralis ecclesiae extollimus; simulque ipsi eiusque pro tempore Episcopis tribuimus insignia, honores, privilegia ac iura, quae aliis ecclesiis cathedralibus earumque Episcopis ex iure communi competunt. Episcopo praeterea Fluminensi facultatem facimus assumendi titulum quoque Abbatis Sancti Iacobi de Abbatia, quo hactenus Praepositus Capituli collegialis ecclesiae Beatae Mariae Virginis in Caelum Assumptae, in loco *Abbazia*, condecorabatur.

In praedicta cathedrali ecclesia Capitulum cathedrale erigimus, cum omnibus iuribus, facultatibus et officiis, quae ceteris cathedralibus Capitulis, praesertim Italiae, ad normam sacrorum canonum, sunt propria. Idem duodecim constabit canonicis, inter quos unica erit dignitas, videlicet, Praepositus, et duo officia, idest Theologus et Poenitentiarius, quibus addantur, si fieri poterit, sex alii beneficiarii minores, ut Canonicis auxilium praestent. Eorum nominatio ad normam iuris fiat, excepta hac prima vice, qua Ordinarius tum dignitatem, tum canonicatus libere conferet; et facta eidem Ordinario potestate in cathedrale Capitulum transferendi, si acceptaverint, praesentes canonicos Capituli ecclesiae collegiatae Beatae Mariae Virginis in Caelum Assumptae. Peculiariter quod attinet ad onera, vestes et insignia choralia, ad capitulares constitutiones conficiendas aliave, praescripta iuris communis observentur; tributa insuper canonicis facultate deferendi in choro mozetam violacei coloris.

Praescribimus dein ut, circa Seminarii dioecesani institutionem, Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, clericorum et fidelium iura ac officia, aliaque huiusmodi, rite serventur quae sacri canones praescribunt. Mandamus demum ut omnia documenta et acta, quae novam dioecesim eiusque clericos et fideles respiciunt, quam primum a Curiis episcopalibus ad quas spectat, Curiae dioecesis Fluminensis remittantur, ut in eius archivo asserventur.

Quousque autem hanc novam dioecesim de suo provideamus Pastore R. P. D. Isidorus Sain, Abbas Ordinis Sancti Benedicti, eius regimen, tanquam Administrator Apostolicus, ad nutum Sanctae Sedis retinebit.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda, deputamus eumdem R. P. D. Isidorum Sain, eidemque tribuimus omnes facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere mittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem, intra sex menses, authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quinto, die vigesima quinta mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno quarto.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius

Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Apost., vol. XXX, n. 49.

IV

DITIONIS POLONICAE

DE NOVA DIOECESIUM LATINI RITUS CIRCUMSCRIPTIONE

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Vixdum Poloniae unitas, post diuturnam catholicae illius Nationis sub diversis regiminibus divisionem, mirabiliter, divina Providentia opem largiente, restituta est, statim necessitas omnibus apparuit nedum civiles sed etiam potissimum religiosas res ibidem ordinandi.

Id sane primum omnium postulabat ut sollicita haberetur cura de finibus dioecesanis rite praefiniendis itemque ad nova Reipublicae confinia coaptandis. Itaque, expletis feliciter cum eiusdem Reipublicae rectoribus hac super re opportunis negotiationibus, novae latinarum dioecesium circumscriptioni provisum est in sollemni Conventione, quae nuper inter Sanctam Sedem et praedictam Rempublicam inita est, summopere laetantibus Nobis, qui nobilissimae illius Nationis et calamitatum belli et gaudii resurrectionis testes ac participes fueramus.

Porro, ut ea quae de iisdem circumscriptionibus conventa sunt, ad exitum deducantur, Nos, ex Apostolicae potestatis plenitudine ac certa scientia, decernimus:

Latini ritus Hierarchia in Polonia in posterum quinque provinciis ecclesiasticis constabit, videlicet: I. Gnesnensi et Posnaniensi, II. Varsaviensi, III. Vilnensi, IV. Leopoliensi, V. Cracoviensi.

I. Provincia vero Gnesnensis et Posnaniensis constituetur Ecclesiis metropolitana Gnesnensi et Posnaniensi, nec non suffraganeis dioecesibus Culmensi et Vladislaviensi.

Archidioecesis autem Gnesnensis, cuius metropolitana ecclesia sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis in urbe Gniezno, in palatinatu Poznań, sita est, sequentes amplectetur decanatus: Gnesnensem, Bydgostiensem urbanum, Bydgostiensem suburbanum, Czerminensem, Gniewkoviensem, Janowiecensem, Jarocinensem, Juniówladislaviensem, Kcynensem, Kruszwicensem, Łeknensem, Łobżenicensem, Miłosławiensem, Naklensem, Pleszewiensem, Pobiedziscensem, Powidzensem, Rogowiensem, Trzemesznensem, Wrzesnensem, Znenensem.

Ad archidioecesim dein Posnaniensem, quae ecclesiam archicathedralem sub titulo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli in urbe Poznań, in palatinatu Poznań, habet, pertinebunt decanatus Posnaniensis, Borcensis, Bralinensis, Bukowiensis, Czarnkowiensis, Gostynensis, Grodziscensis, Jutrosinensis, Kępnensis, Kostensis, Kostrzynensis, Kożminensis, Krobiensis, Krotoszynensis, Lesznensis, Lwowecensis, Neomestensis, Obornicensis, Ołobocensis, Ostrowiensis, Ostrzeszowiensis, Rogoźnensis, Smiglensis, Sremensis, Srodensis, Stęszowiensis, Szamotulensis, Wronecensis, Zbąszynensis. Fines autem occidentales et australes huius archidioecesis contingent fines politicos inter Rempublicam Polonicam et Rempublicam Germanicam.

Memoratae suffraganeae dioecesi Culmensi, cum ecclesia cathedrali sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis in civitate Pełplin, in palatinatu Pomorze, assignabuntur decanatus: Brodnicensis, Culmensis, Chełmżensis, Chojnicensis, Fordonensis, Gniewensis, Gołubiensis, Górznensis, Kamieniensis, Łasinensis, Lidzbarkiensis, Lubawensis, Mirachowiensis, Nowensis, Nowomiastensis, Puckensis, Radzynensis, Starogardensis, Swiecensis, Tczewiensis, Toruniensis, Tucholensis, Wąbrzeznensis, Żukowiensis. Eius fines pertingent usque ad limites politicos inter Rempublicam Polonorum et Rempublicam Germanorum (Borussiam occidentalem et orientalem), et territorium liberae civitatis Gedanensis.

Dioecesi vero Vladislaviensi, cum ecclesia cathedrali sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis in urbe Włocławek, in palatinatu Warszawa, attribuentur decanatus: Vladislaviensis (excepta paroecia Duninowo), Brestensis, Chodecensis, Nieszawiensis, Piotrkowiensis, Radziejowiensis, Calissiensis, Kożminecensis, Stawiszynensis, Stawensis, Izbicensis, Kolensis, Koninensis, Tuliszkowiensis, Sieradziensis, Szadkowiensis, Wartensis, Złoczowiensis, Słupcensis, Zagórowiensis, Turcensis, Uniejowiensis (absque paroeciis Bałdrzychów et Wartkowice) et Kłodawensis. Insuper paroeciae:

Bobrowniki, Chełmca Wielka, Ciechocin, Czernikovo, Dobrzejewice, Działyń, Grochowalsk, Karnkowo, Kikol, Lipno, Łążyn, Mazowsze, Nowogród, Osiek nad Wisłą, Ostrowite, Szpetal Górny, Sumino, Wielgie, Wola, Zaduszniki.

II. Alterius provinciae ecclesiasticae Metropolitana esto Varsaviensis, cum ecclesia cathedrali sub titulo Decollationis S. Ioannis Baptistae in urbe Warszawa. Eidem tribuantur decanatus: Varsaviensis urbanus, Varsaviensis extraurbanus, Pragensis, Białensis, Goszczynensis, Górno-Kalwariensis, Grodziscensis, Grójecensis, Jadowiensis (demptis paroecia Kamionna et pago Szynkarzysna-Czaplowizna), Kałuszynensis (absque paroeciis Czerwonka, Oleksin, Wiśniew et Wierzbno), Kutnensis, Łoviciensis (exclusis pagis Antoniew et Dąbrowa), Minscensis, Mszczonowiensis, Radzyminensis cum pago Młynarze, Rawensis, Skierniewicensis, Sochaczewiensis.

Huic metropolitanae Ecclesiae suffragabuntur dioeceses: Płocensis, Sandomiriensis, Lublinensis, Siedlcensis seu Podlachiensis et Łodziensis.

Płocensis, cum ecclesia Basilica cathedrali sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis in urbe Płock, in palatinatu Warszawa, hisce decanatibus constituetur: Płocensi, Ciechanowiensi, Makowiensi, Mławensi, Nasielscensi, Przasnensi, Płońscensi, Pultowiensi, Raciążensi, Rypinensi, Sierpcensi, Wyszkowiensi (excepto pago Młynarze), Wyszogrodensi, Żurominensi, Gostyniensi, insuper paroeciis: Chrostkowo, Dobrzyń nad Wisłą, Dobrzyń nad Drwęcą Dulsk, Mokowo, Skępe, Tłuchowo, Duninowo.

Sedes Sandomiriensis, cum ecclesia cathedrali sub titulo Nativitatis Beatae Mariae Virginis in urbe Sandomierz, in palatinatu Kielce, hos habebit decanatus: Sandomiriensem, Koprzywnicensem, Staszowiensem, Zawichostensem, Opatowiensem, Kunoviensem, Słupiensem (demptis paroeciis Bieliny, Cisów, Ociesęki, necnon pagis Lechów et Orłowiny e paroecia Łagów, itemque pago Drogowle e paroecia Raków), Wąchocensem, Iłżensem, Solecensem, Zwolensem, Kozienicensem, Radomensem, Jedlińscensem, Potworowiensem, Opoczynensem, Skrzynnensem, Żarnowiensem, Konecensem, Radoszycensem. Insuper habebit paroecias: Koniemłoty, Kotuszów, Kurozwęki, Beszowa, Szczebrzusz, Suchedniów; item pagos: e paroecia Mniów: Podchyby et Zaborowice; e paroecia Grzymałków: Borki (idest, communitatem Miedzierza), Gliniany-Las, Huta, Jarząb, Kłuko, Lisie-Jamy, Muszczan, Ostre-Górki, Sałata, Sośnina, Stanowiska, Zastawie, Zazdrość.

Lublinensis dioecesis, cum ecclesia cathedrali sub titulo S. Ioannis Baptistae et S. Ioannis Apostoli et Evangelistae in Urbe Lublin, in palatinatu Lublin, hos connumerabit decanatus: Lublinensem, Bełżycensem,

Biłgorajensem, Biskupicensem, Chełmensem (excepta paroecia Hańsk), Hrubieszowiensem, Janowiensem, Kraśnicensem, Krasnostawiensem, Kurowiensem, Lubartowiensem, Łęcznensem, Opolensem, Puławiensem, Szczebrzeszynensem, Tarnogrodensem, Tomaszowiensem, Turobinensem, Tyszowcensem, Zaklikowiensem, Zamoscensem. Insuper habebit paroecias: Brzeżnica Bychawska, Brzeżnica Książęca, Ruda-Huta, Świerszczów; item pagos: Łukowiec, Krzywda-kolonja, Kolonja Wola Skromowska vel Bykowszczyzna, Wólka Rozwadowska, Karolina, Giżyce-wieś, Giżyce-kolonja, Łuszawa-wieś, Kolonja Żurawieniec vel Piaski, Żurawieniec-wieś.

Ad Siedlcensem seu Podlachiensem dioecesim, cum ecclesia cathedrali sub titulo Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, in civitate Siedlce, in palatinatu Lublin, spectabunt decanatus: Siedlcensis ad Beatam Mariam Virginem, Siedlcensis ad S. Stanislaum Ep. M., Białensis, Garwolinensis, Janowiensis, Łaskarzewiensis, Łosicensis, Łukowiensis (exceptis pagis Łukowiec, Krzywda-kolonja, Kolonja Wola Skromowska vel Bykowszczyzna, Wólka Rozwadowska, Karolina, Giżyce-wieś, Giżyce-kolonja, Łuszawa-wieś, Kolonja Żórawieniec vel Piaski, Żórawieniec-wieś), Międzyrzecensis, Parczewiensis (exceptis paroeciis Brzeżnica Bychawska et Brzeżnica Książęca), Radzyniensis, Sokołowiensis, Sterdyniensis, Stężycensis, Włodawensis (exceptis paroeciis: Swierszczów et Ruda-Huta), Węgrowiensis, Wisznicensis, Żelechowiensis. Insuper ad eamdem dioecesim pertinebunt paroeciae: Hańsk, Kamionna, Czerwonka, Wiśniew, Oleksin, Wierzbno, necnon pagus Szynkarzyzna-Czaplowizna.

Tandem ad sedem Łodziensem, cum ecclesia cathedrali sub titulo S. Stanislai Kostka C., in urbe Łódź, in palatinatu Łódź, pertinebunt decanatus: Łodziensis, Zgierzensis, Brzezinensis, Lanciciensis, Tomaszowiensis, Bełchatowiensis (excepta paroecia Grzymalina Wola), Petricowiensis, Tuszynensis, Lascensis, Pabjanicensis, Widawensis, Poddebicensis Ozorkowiensis; item paroeciae Bałdrzychów, Wartkowice atque pagi Antoniew et Dąbrowa.

Praeterea illud generatim decernitur quod, ubicumque in ditione Polonica, Vistula flumen constituit limitem inter dioeceses, delimitet etiam, uti obvium est, eas paroecias, quarum territorium, licet adhuc canon ce indivisum, tamen per idem flumen disiungitur, ita ut in posterum una pars divisae paroeciae ad unam, altera ad alteram dioecesim pertineat. Pagi vero si qui sint in insulis fluminis siti, ad illas dioeceses pertinebunt, ad quas iam nunc spectant.

III. Tertia ecclesiastica provincia Vilnensis nuncupabitur, quae proinde constabit sede metropolitana Vilnensi, nec non suffraganeis Łomżensi et Pinskensi.

Archidioecesis Vilnensis, cum metropolitana Basilica sub titulo S. Stanislai E. M. et S. Vladislai R. C. in urbe Wilno, in palatinatu Wilno, complectetur decanatus: Wilnensem in urbe et extra urbem; Bialystocensem, Brzostovicensem, Dąbrovensem, Głębocensem, Grodnensem, Knyszynensem, Lidensem, Łunnensem, Miorensem, Nadvilejcensem, Oszmianensem, Radunensem, Słonimensem (exceptis paroeciis Różanna, Kossów, Iwacewicze), Sokolcensem, Swirensem, Wilejcensem, Visznieviensem (exceptis paroeciis Derewna et Naliboki); Wołkowyscensem, Wasiliszkiensem, Bieniakoniensiem. Insuper habebit decanatus: Vilnensem in districtu, Święcianensem, Trocensem, Brasławiensem, quantum isti decanatus in territorio polono extenduntur. Item complectetur parochias: Raków, Dubrowy, Dokszyce et Zaszcześle. Tandem omnes alias paroecias vel quascumque paroeciarum partes, quae, quamvis sub memoratis decanatibus non reperiantur, tamen ambitu territorii poloni in eadem regione continentur.

Dioecesis Łomżensis, cum cathedrali ecclesia sub titulo S. Michaelis Archangeli in civitate Łomża, in palatinatu Białystok, habebit decanatus: Łomżensem, Augustoviensem, Jedwabnensem, Kolnensem, Sejnensem, Śniadowiensem, Sokołowiensem, Suwalcensem, Szczuczynensem, Teolinensem, Wąsoszenensem, Wysoko-Mazowiecensem, Ostrołęcensem, Ostrowensem, Czyżewiensem. Fines septentrionales dioecesis contingent fines politicos inter Rempublicam Poloniae et Rempublicam Lituaniae.

Dioecesis Pinskensis, cum ecclesia cathedrali sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis in civitate Pińsk, in palatinatu Polessiae, constituetur decanatibus: Stołpcensi, Nowogródensi, Baranovisensi, Nesvisiensi, Stołowicensi, Pinscensi, Łuniniecensi, Lachovicensi, Bielscensi, Brestensi, Drohiczynensi, Kobrynensi, Brańscensi, Prużanensi; ac insuper paroeciis Różanna, Kossów, Iwacewicze, Iwieniec S. Michaelis Archangeli, Iwieniec S. Alexii, Kamień, Wołma, Pierszaje, Chotowo, Pralniki, Naliboki, Derewna. Fines orientales dioecesis attingent fines politicos inter Rempublicam Poloniae et Rempublicam Russiae.

IV. Quarta provincia, Leopoliensis erit; ad eam pertinebunt metropolitana Leopoliensis cum suffraganeis dioecesibus Premisliensi et Luceoriensi.

Archidioecesis Leopoliensis, cum ecclesia Basilica metropolitana sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, continebit decanatus: Leopoliensem in urbe, Leopoliensem extra urbem, Bełzensem, Borszczowiensem, Brodensem, Brzeżanensem, Buczaczensem, Czortkowiensem, Dolinensem, Glinianensem, Grodecensem, Horodencensem, Jazłowiecensem, Kąkolnicensem, Kołomyjensem, Lubaczowiensem, Podhajcensem, Skałatensem, Stanislaopoliensem, Stryjensem, Swirżensem, Szczerzecensem, Tarnopoliensem, Trębowlensem, Złoczowiensem, Żółkiewiensem. Fines politici Rei-

publicae Poloniae cum Regno Romaniae constituent fines, hac in parte, archidioecesis.

Dioecesi Premisliensi, cum ecclesia cathedrali sub titulo Beatae Mariae Virginis et S. Ioannis Baptistae in Urbe Przemyśl, in palatinatu Lwów, attribuentur decanatus: Premisliensis urbanus, Premisliensis extraurbanus, Brzostecensem (exceptis paroeciis Jodłowa et Przeczyca), Brzozowiensis, Dobromilensis, Drohobycensis, Duklensis, Dynowiensis, Głogowiensis (absque paroecia Sędziszów et expositura Będziemyśl), Jaćmierensis, Jarosławiensis, Jasłensis, Jaworowiensis, Krosnowiensis, Lescowiensis, Leżajscensis, Łańcucensis, Mościscensis, Pruchnicensis, Przeworscensis, Rzeszowiensis, Rudecensis, Rymanoviensis, Samboriensis, Sanocensis, Sokołowiensis, Strzyżowiensis, Tyczynensis, Wiszniensis, Żmigrodensis, Miechocinensis, Rudnicensis; insuper paroeciae Święcany, Pstrągowa.

Dioecesis Luceoriensis cum cathedrali ecclesia sub titulo Ssmae Trinitatis et SS. Apostolorum Petri et Pauli in civitate Łuck, in palatinatu Wołyń, amplectetur decanatus: Luceoriensem, Cremenecensem, Dubnensem, Horochowiensem, Korzecensem, Kostopolensem, Kowelensem, Ostrogensem, Równensem, Sarnensem, Vladimiriensem. Fines orientales dioecesis convenient cum finibus politicis inter Rempublicam Poloniae et Rempublicam Russiae.

V. Demum quinta Provincia ecclesiastica, quae Cracoviensis appellabitur, ita erit constituta: Sede Cracoviensi, uti Metropolitana, et dioecesibus Tarnoviensi, Kielcensi, Częstochoviensi et Katovicensi, uti suffraganeis.

Ad Cracoviensem archidioecesim, cum ecclesia Basilica metropolitana sub titulo S. Wenceslai M. in urbe Kraków, in palatinatu Kraków, spectabunt decanatus: Cracoviensis urbanus primus, Cracoviensis urbanus secundus, Bolechowicensis, Czernichowiensis, Novi-Montis (excepto pago Chełmek), Białensis, Lanckoronensis, Makowiensis, Myślenicensis, Neoforensis, Niepołomicensis, Oświęcimensis, Skawinensis, Suchensis, Wadowicensis, Wielicensis, Zatoriensis, Żywiecensis, Orawiensis, Szepusiensis. Insuper paroeciae: Pobiednik Mały, Igołomia, Wawrzeńczyce, Olszówka, Mszana Dolna, Kasina Wielka, Niedźwiedź, Gorenice Racławice, Biały Kościół, Korzkiew, Biórków (absque pagis Skrzeszowice et Lososkowice), Więcławice, Luborzyca. Itemque expositurae: Kasina Mała, Lubomierz. Fines australes dioecesis patebunt usque ad fines politicos inter Rempublicam Poloniae et Rempublicam Cecoslovachiae.

Dioecesis Tarnoviensis, cum ecclesia cathedrali sub titulo Nativitatis Beatae Mariae Virginis in civitate Tarnów, in palatinatu Kraków, hos habebit decanatus: Bobowensem, Bochniensem, Brzeskiensem, Czechowiensem, Dąbrowensem, Kolbuszowensem, Limanowensem, Łącensem, Mielecen-

sem, Neosandecensem, Pilznensem, Radłowensem, Radomyślensem, Ropczycensem, Tarnoviensem, Tuchowiensem, Tymbarkensem (absque paroeciis: Olszówka, Mszana Dolna, Niedźwiedź, Kasina Wielka, et exceptis expositurís: Lubomirz et Kasina Mała), Veterosandecensem, Wielopolensem (excepta paroecia Pstrągowa), Wojnicensem, Biecensem, Rzepnicensem, Ołpinensem (excepta paroecia Swięcany). Item paroecias: Jodłowa, Przeczyca, Sedziszów, atque exposituram Będziemyśl.

Dioecesis Kielceńsis, cum ecclesia cathedrali sub titulo Assumptionis Beatae Mariae Virginis et S. Constantini C. in urbe Kielce, in palatinatu Kielce, connumerabit decanatus: Kielcensem, Stopnicensem (dempta paroecia Koniemłoty), Chmielnicensem (absque paroecia Kotuszów et Kuroswęki), Pacanowiensem (exceptis paroeciis Beszowa et Szczebrzusz), Pinczowiensem, Kazimiriensem, Książnicensem, Skalbmiriensem, Miechowiensem, Proszowicensem (demptis paroeciis Pobiednik Mały, Igołomia et Wawrzeńczyce), Prandocinensem, Luborzycensem (exceptis paroeciis Biórków, Więcławice et Luborzyca), Olkusiensem (exclusis paroeciis Gorenice et Racławice), Zazdroziensem (exceptis paroeciis Biały Kościół et Korzkiew), Pilicensem, Włoszczowiensem, Irządzensem, Szczekocinensem, Andreowiensem, Małogoszczensem, Sędziszowiensem, Bodzentyniensem. Item habebit paroecias: Koniecpol, Strawczyn, Piekoszów, Chełmce, Ćmińsko, Tulmin, Zagnańsk, Łączana, Bieliny, Cisów, Ociesęki; paroeciam Grzymałków, complectentem loca: Borki, Czarny-Las, Lipiny, Grzymałków, Kuźniaki, Lasek-Nowek, Leśniówka, Małmuszyn, Mokry-Bór, Pałęgi, Piaski, Podłysów, Skoki, Stachura, Wólka; necnon communitates Miedzierza, Mniów, Snochowice; atque demum paroeciam Mniów (exceptis pagis Podchyby et Zaborowice) atque pagos: Lechów, Drogowle, Orłowiny, Skrzeszowice et Lososkowice.

Dioecesis Częstochoviensis, cum cathedrali ecclesia sub titulo S. Familiae Iesus, Mariae, Ioseph in urbe Częstochowa, comprehendet decanatus: Częstochoviensem, Kłobucensem, Mstowiensem, Brzeźnicensem, Gidlensem (excepta paroecia Koniecpol), Radomskowiensem, Gorzkowiensem, Będzinensem, Zawierciensem, Żarcensem, Sączowiensem, Bolesławiecensem, Praszkowiensem, Wielunensem, Wieruszowiensem; insuper paroeciam Grzymalina Wola.

Tandem dioecesis Katowicensis, cum cathedrali Ecclesia sub titulo SS. Apostolorum Petri et Pauli in civitate Katowice, in palatinatu Śląsk seu Katowice, decanatus habebit: Dębiensem, Katowicensem, Huta-Królewensem, Lubliniecensem, Mikołowiensem, Mysłowicensem, Piekarensem, Pszczynensem, Pszowiensem, Rudensem, Rybnicensem, Tarnogórensem, Wodzisławiensem, Żorensem, Bielscensem, Strumieniensem, Skoczowien-

sem, Cieszynensem; item pagum Chełmek. Fines occidentales et australes dioecesis contingent fines politicos inter Rempublicam Poloniae atque Respublicas Germaniae et Cecoslovachiae.

Quod attinet ad praefatarum Ecclesiarum administrationem et regimen, ad Vicarii Capitularis sede vacante electionem, ad Capituli cathedralis erectionem, ad Seminariorum institutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda statuimus, quae sacri canones decernunt.

Quod vero ad clerum in particulari spectat, iubemus ut, statim ac huius Constitutionis exsecutio facta fuerit, eo ipso sacerdotes Ecclesiae illi adscripti censeantur, in cuius territorio legitime degunt.

Tandem omnia documenta et acta novas dioeceses, earum clericos et fideles respicientia, quam primum fieri poterit, ad eam dioecesim transmittantur ad quam, iuxta praedicta, iidem pertinebunt.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo umquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec omnia autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Laurentium Lauri, Nuntium Apostolicum in Polonia, eidem tribuentes facultatem ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere infra sex menses mittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quinto, die festo Sanctorum Simonis et Iudae Apostolorum, Pontificatus Nostri anno quarto.

O. Card. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. Card. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Ioseph Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXII, n. 59.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIA PAROECIALIS BEATAE MARIAE VIRGINIS LAPURDENSIS IN CIVITATE NANCEIENSI, TITULO AC DIGNITATE BASILICAE MINORIS HONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Venerabilis frater Hippolytus de la Celle, Nanceiensium et Tullensium Episcopus, Nos edocet iam ab anno MDCCCCVIII in civitate Nanceiensi ecclesiam, Immaculatae Mariae Virgini Lapurdensi dicatam, exaedificari coeptam esse; quam christifideles Lotharingiae totiusque Galliae orientalis, stipe haud parva conlata, una cum clero ac regionis proceribus exstruendam curarunt in memoriam quinquagesimi anni a mirabilibus ad specum, quod *Massabielle* nuncupatur, Deiparae Virginis apparitionibus, quae Beatae Bernardae Soubirous nomen celeberrimum reddiderunt. Cum vero, teterrimo bello Europaeo novissimo saeviente, Nanceiensium civitas, opem divinam imploratura in tam gravi rerum angustia, sub peculiari patrocinio Immaculatae Virginis titulo Lapurdensis se tradiderit, et postea, mirabili fere modo, civitas ipsa ab hostium incursibus incolumis permanserit, bello composito, cives ad grati animi testimonium erga Immaculatam Conceptionem exhibendum, non obstantibus temporum difficultatibus, sacrae Aedis exaedificationem complere voluerunt; et iam, anno praeterito, mense iulio, nova ecclesia sollemniter consecrata ac dicata est. Renidet autem aedificium sacrum molis amplitudine, bonae artis omne genus operibus, altaribus affabre factis; atque ad illud, peregrinorum more, non modo ex dioecesi sed ex finitimis quoque regionibus Immaculatae Virginis auxilium impetraturi christifideles turmatim confluunt. Quapropter cum Episcopus ipse Nobis amplissime commendet vota parochi ipsius ecclesiae votivae, qui a Nobis enixis precibus postulavit, ut novam eandem ecclesiam ad Basilicae minoris dignitatem eveheremus, Nos, optatis huiusmodi ultro libenterque concedere existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, apostolica Nostra auctoritate, perpetuumque in modum, praesentium Litterarum tenore, memoratam paroecialem ecclesiam, in honorem Beatae Mariae Immaculatae Virginis, ab apparitionibus Lapurdensibus nuncupatae, Deo dicatam, intra civitatis ac dioecesis Nanceiensis fines, titulo ac dignitate Basilicae minoris augemus, illique omnia et singula con-

cedimus iura, privilegia, praerogativas, indulta, quae ecclesiis hoc titulo exornatis de iure competunt atque in decretis Sacrorum Rituum Congregationis descripta sunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere ac fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri vel obtinere, illique, ad quam spectant, Nanceiensi ecclesiae Beatae Mariae Virginis Immaculatae supra dictae plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuslibet contrariis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis iunii, anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

MONASTERIUM ORDINIS S. BENEDICTI, BEATAE MARIAE VIRGINI DE EXSILIO DICATUM IN CIVITATE « DE SANTOS » IN BRASILIA, IN PRIORATUM CONVENTUALEM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sub titulo Beatae Mariae Virginis de Exsilio exstat, iam a tribus saeculis, in civitate *de Santos*, Status S. Pauli, sub Brasiliae ditione, monasteriolum, quod Abbatiae a S. Benedicto, e Congregatione Brasiliae Ordinis Sancti Benedicti, unitum est. Eidem vero monasterio sanctuarium Beatae Mariae Virginis de Monteserrato est subiectum, quod tam celebre, praesertim continentibus monachorum laboribus, evasit, ut peregrinorum more multi e finitimis regionibus christifideles ad illud invisendum, Beatae Mariae Virginis opem impetraturi, confluant. In ipso quidem sanctuario, monachorum opera, tum officia divina digne celebrantur, tum alia sacra sollerti cura peraguntur, quae ad bonum spirituale fidelium provehendum perutilia sunt. Est quoque in votis eorumdem monachorum, quoddam, sanctuario et monasterio eisdem adiectum, ad catholicos iuvenes loci instituendos, conlegium erigere; quod sine ulla dubitatione cum rei christianae incremento erit. Quapropter, cum dilectus filius Abbas Monasterii S. Benedicti, in civitate S. Pauli, humiles Nobis preces adhibuerit, ut praedictum monasterium, a Beata Maria Virgine nuncupatum, in civitate *de Santos*, in prioratum conventualem sub eodem titulo erigere dignaremur, Nos, quibus de more institutoque De-

cessorum Nostrorum, nihil antiquius est quam ut Ordinis S. Benedicti, tam de religione bene meriti, domus illis iuribus titulisque ornentur, quae ipsius Ordinis decus amplificent atque eidem Ordini manifestam afferant utilitatem, optatis hisce adnuendum existimavimus: idque eo libentius, quod non modo Capitulum conventuale Abbatiae praefatae S. Benedicti in S. Pauli civitate hoc ipsum habet in votis, sed etiam Abbas Praeses nec non Abbates adsistentes ex Ordine S. Benedicti Congregationis Brasiliae suum ad rem conficiendam suffragium ferant. Conlatis igitur consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi praepositis pro Regularium negotiis pertractandis, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, Monasterium Beatae Mariae Virginis de Exsilio, in civitate *de Santos* nuncupata positum, in Prioratum Conventualem cum eodem hodierno titulo, servatis de iure servandis, constituimus, atque uti Prioratum conventualem privilegiorum omnium, quae eiusdem Congregationis Brasiliae Ordinis S. Benedicti propria sunt, participem facimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque, ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis iulii, anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALEXIUM, TITULO SANCTAE MARIAE DE VICTORIA, S. R. E. PRESB. CARD. CHAROST, ARCHIEPISCOPUM RHEDONENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT CARTHAGINEM SOLLEMNIBUS CENTENARIIS AB ORTU CARDINALIS CAROLI DE LAVIGERIE CELEBRANDIS.

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Pridie kalendas Novembres plenus erit annus centesimus, ex quo Baionae honesto loco ortus est Carolus ille De Lavigerie, qui, cum sedem Algeriensem

ac deinceps Carthaginiensem, a Leone XIII feliciter restitutam, obtineret, maximorum gloriam facinorum cum romanae purpurae splendore coniunxit et Ecclesiam Dei non uno nomine inlustravit. Hominis, ob singularem naturam multiplicemque actionem vitae prorsus admirabilis, praecipua tamquam lineamenta paucis describere perarduum est. Is enim, acuto sane ingenio ac perspicaci, quae in religionis bonum incepta et multa uno tempore et saepe audaciae plena cogitasset, ea, quotiescumque meditando aut necessaria aut opportuna agnoscebat, iam nihil quicquam morabatur quominus ad effectum perduceret. Solere idem impedimenta ac repagula, si qua obstarent, aut perfringere aut circumveniundo effugere; ad consilia sua perficienda et hominibus et rebus et temporibus sapientissime uti; labore invictus, numquam a labore, ne unum quidem diem, respirare et conquiescere; nullo vitae discrimine, nulla aut invaletudine aut defatigatione deiectus, per omnes paene Europae regiones peregrinari, ut christianae humanitatis nigritarumque peroraret causam; stipem undique, provehendis horum utilitatibus, conrogare. Vocari autem se ad iuvandam orientalium cum Romana Ecclesia coniunctionem et Arabum infideliumque ex Africa salutem, iam tum senserat, cum, *Opus Scholarum Orientis* Parisiis salutariter conditum primus plus sex annos moderatus, pro officio suo in Syriam concessit, ut libellarum vicies centena millia, quae idem Opus collegerat, christianis, post indignissimam caedem a Curdis factam, inopia laborantibus misericorditer dispertiret. Sed proconsularis et interioris Africae Christi fide imbuendae visa est Carolo Lavigerie non tam opportunitas incidere quam provincia committi divinitus, vixdum, post Nanceiensem dioecesim aliquamdiu gubernatam, ad Algeriensem archiepiscopalem sedem evectus est. Qua sic perfungi amplitudine muneris deliberavit, ut non modo, indigenarum mentibus animisque per scholas late ibidem condendas perque omnia caritatis officia ad veram religionem allectis, Africae christianae memoriam decusque redintegraret, sed etiam ex urbe honoris sui, quasi e centro quodam, feris barbarisque Afris interiorum regionum operam catholici apostolatus et beneficia omne genus inferret. Itaque cum, haud multo post quam archidioecesim regundam susceperat, ex pestilentia locustarumque irruptione et ingens mortuorum numerus et summa annonae esset caritas, magno animo atque ausu arabes pueros parentibus orbatos, ad duo fere millia, excepit omnes eodem tempore ac sospitavit. Conditis autem duobus missionalium Institutis, altero virorum, altero mulierum, quos, ubi primum licuit, in eas Tanganikae et Ugandae terras misit, unde tot nigritae, novella Ecclesiae Dei germina, facto pudicitiae itemque fidei martyrio, ad caelestes evolavere sedes, coepit de servitute Afrorum omnino delenda, auspice potissimum decessore Nostro Leone XIII, cum apud

civitatum rectores, tum apud christianum populum precibus, contionibus scriptisque instare, eum excitando animorum motum atque ardorem, qui numquam postea resedit fructusque edidit pergitque adhuc edere non mediocres. Aliquot annis post, veteri illo suo permotus impulsusque proposito reconciliandae cum Apostolica Sede orientalis Ecclesiae, missionales iussit, Hierosolymae sedem ad Sanctae Annae constituere et Seminarium clero graeco-melchitae rite docendo effingendoque aperire ac moderari. At placet, dilecte fili Noster, missis iis, quae cotidiana cura ac sollicitudine egregii viri continebantur, summatim breviterque ea attingere quae egit, pastorali muneri congruenter, in archidioecesi Algeriensi. Intellegi volumus templum in honorem Deiparae, quam ab Africa nuncupavit, e solo magnificentissime excitatum; recte utiliterque administratam apostolica auctoritate Constantinianam Ecclesiam; post quattuor annos a Synodo dioecesana habita, actum praeterea Concilium Provinciale, quod visum est quasi quadam continuatione Africis eiusmodi Conciliis subiungi, abhinc saecula duodecim intermissis; Carthagine, ubi sacellum exstabat sancto Ludovico IX dicatum, conlegium adulescentibus Tunetensibus eruditendis et museum monumentis antiquitatis eius regionis asservandis exstructa. Sed Cardinalis De Lavigerie maiore apud posteros gloria idcirco florebit, quod, eo in primis curante, sedes Carthaginiensis, praecellentissima olim omnis Africae, restituta est. Quam quidem archidioecesim simul atque, sibi concreditam, gubernandam capessivit, totus in eo fuit ut cathedrale templum sancto Ludovico exaedificaret: ubi corpori suo condendo monumentum sepulcri fieri iussit, cum, fractis ut erat iam tum viribus et infirma valetudine, instare sibi mortem praesentiret. Verum adumbrata haec hominis imago singulari quadam nota careret, si de ea sileremus caritate et pietate, qua Ecclesiam Matrem et Apostolicam hanc Sedem perpetuo prosecutus est: quod ipsum tum clarius apparuit, cum, in Oecumenica Vaticana Synodo, omnibus humanis rationibus necessitudinibusque posthabitis, saniores doctrinas professus ac tutatus est, et postea Leonis XIII non tam iussis et consiliis quam secretis optatis sic praesto fuit, ut, a compluribus e natione sua improbatus inconsulte inconsiderateque vituperatus, postremos vitae annos traduxerit hac ipsa de causa insuaves. Optimo igitur consilio venerabilis frater Alexius, Carthaginiensium Archiepiscopus, incliti decessoris sui centesimum ab ortu annum decrevit recolere, postulavitque ut eventi celebritatem, interposita auctoritate Nostra, augeremus: quod, spectata rei gravitate perpensisque iis, quae memoravimus, inlustris viri in Ecclesiam inque societatem hominum promeritis, facimus equidem libenter, eoque libentius, quod Nobismet contigit, ut Mediolani familiariter ipso aliquamdiu uteremur. Itaque

servum bonum et fidelem, qui regnum Christi in Africa amplificare omni ope contendit, quo dignius, quasi praesentes, honestemus, te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum deligimus, qui sollemni eiusmodi commemorationi, Nostram gerens personam, praesideas. Optandum est, quotquot eas terras incolunt, cuiuscumque sunt stirpis, et vel qui e nostris non sunt, omnes intellegant, Nos quidem, praedicando honorandoque defuncto patre suo, tot in eos auctore beneficiorum, voluisse iisdem gratificari, et velle item praesentiâ veluti Nostrâ – cum ad eas oras appuleris – renovatae Africae christianae consecrare gloriam, et laetiorem in dies segetem clero eorum locorum et Lavigerianae soboli ominari. Ad munus interea tuum fructuose obeundum conferat apostolica benedictio, quam, caelestium auspicem donorum paternaeque voluntatis Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, pariterque venerabili fratri Archiepiscopo Carthaginiensi eiusque gregi universo, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XXV mensis augusti, in festo Sancti Ludovici Regis, anno sacro MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

PIUS PP. XI

II

AD VENERABILES FRATRES ERNESTUM PIOVELLA, ARCHIEPISCOPUM CALARITANUM, CLETUM CASSANI, ARCHIEPISCOPUM TURRITANUM, GEORGIUM DEL RIO, ARCHIEPISCOPUM ARBORENSEM, CETEROSQUE SARDINIAE EPISCOPOS: OFFICIOSIS LITTERIS EX COMMUNI CONVENTU DATIS RESPONDET.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Haud Nobis iniucunda ea accidit epistula, quam, cum ad consultandum de dioecesium vestrarum negotiis in unum convenissetis, observantiae studiique, quo Nos prosequeremini, testem, ad Nos communiter dedistis. Atque a vobismet ipsis placuit comperire, quibus reverentiae laetitiaeque significationibus insulae istius clerus populusque Cardinalem exceperit Sacro Consilio de Seminariis deque studiorum Universitatibus Praefectum, qui istuc, iussu Nostro, concessit ut lapidem auspicalem Seminarii lustraret ac iaceret, quod clericis totius regionis ad altiores disciplinas ad sanctitatemque vitae conformandis excitabitur. Quandoquidem vero beneficium eiusmodi – unde tam praeclaras prospicitis, item ac Nos, obventuras insulae utilitates – et alia nonnulla a Nobis profecta memori animo recolitis, acceptam habemus probamusque studiosam ac piam voluntatem vestram, Deo gra-

tias agentes, cuius benignitate suppetit Nobis, unde et accuratiori alumnorum in spem Ecclesiae succrescentium institutioni et dioecesium paroeciarumque necessitatibus aliquo pacto consulamus. Nec minus vobis, venerabiles fratres, laudi tribuimus, quod decreta Concilii Plenarii Sardiniensis, superiore anno habiti, coeundo deliberastis quemadmodum ad effectum adduceretis; libet praeterea gratulari, quod, quibusdam ex vobis ducibus, insulani non pauci, devictis superatisque romani itineris difficultatibus, ita in hac Alma Urbe versati sunt, ut amplissima et coram Nobis et sub civium advenarumque oculis pietatis suae testimonia exhibuerint. Scribitis quidem fore, ut alii e Sardinia filii, sui cuiusque Episcopi ductu, huc, reliquo Anni piacularis tempore, peregrini adveniant: quos profecto, cum Sardi ob suae fidei firmitatem ac vigorem sint Nobis carissimi, perlibenter admissuri atque allocuturi sumus. Caelestium interea donorum conciliatricem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, venerabiles fratres, et gregi uniuscuiusque vestro apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIV mensis septembris, anno sacro MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. ALEXANDRUM BERLIOZ, EPISCOPUM HACODATENSEM, QUINQUAGESIMUM SACERDOTII SUI NATALEM CELEBRATURUM.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Parisiensem Societatem ab sacris ad exteros Missionibus, inlustrium profecto evangelicae doctrinae praeconum altricem – quorum bene multi et martyrium fidei suae fecere et ad beatorum caelitum honores aut evecti iam sunt aut evehendi in posterum videntur –, novimus tibi, alumno suo, quinquagesimum sacerdotii natalem, quem proxime ages, omnibus laetitiis esse gratulaturam. Quibus quidem communibus sodalium tuorum officiis fieri nequaquam potest quin praeterea accedat gratulatio Nostra. Etenim nemo unus iam nunc ignorat, quanto Nos studio flagremus christianae veritatis humanitatisque latius inter ethnicas gentes proferendae: quod idem efficit, ut generosos viros, nobilissima in hac elaborantes palaestra, praecipua quadam caritate benevolentiae complectamur. At vero, non tam re in universum inspecta, quam causâ ipsius tuâ, paternas has

tibi Litteras deberi putavimus, utpote qui, cum quinquaginta hos totos sacerdotii tui annos in traducendis ad Christum infidelibus actuose exegeris, tum dioecesim istam, per diuturnum item temporis spatium, sedulitate Episcopo missionali digna gubernaveris. Quo in genere – ut vitae tuae, austerae sane et pauperis et voluntaria castigatione asperae, institutum consuetudinemque praetereamus – constat, populares tuos, recenti terrae motus calamitate percussos, nullo abs te, quantum licuit, praesidio nullaque ope caruisse. Neque minus tibi in honorem laudemque vertitur, quod, religiosis ex Europa mulieribus, aliis alius congregationis, istuc accitis, immo etiam provecta cleri indigenae cooptatione atque institutione conditoque novo Sororum indigenarum sodalicio, socios consortesque laborum tuorum, summa cum dioecesis utilitate, multiplicaveris. Septimus igitur ac vicesimus proximi mensis dies, quem in diem natalis incidet sacerdotii tui quinquagesimus, tibi tuisque omnis solacii auctor divinorumque conciliator munerum illucescat: quorum auspicem paternaeque voluntatis Nostrae testem, accipe apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, ita ut ad gregem tuum universum pertineat, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis septembris, anno sacro MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

PIUS PP. XI

IV

AD R. D. FLORIANUM LAVALLÉE, ANTISTITEM URBANUM, RECTOREM ATHENAEI CATHOLICI LUGDUNENSIS: QUINQUAGESIMO EXEUNTE ANNO AB ATHENAEO CONDITO.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Lugdunensem istam Catholicam studiorum Universitatem iucunde accepimus in eo esse, ut quinquagesimum natalem suum, qui dies erit quartus proximi mensis, feliciter agat. Etenim, statim ac lex illa apud vos lata est, catholicis e Gallia profecto exspectatissima, qua cavebatur ut altiores disciplinae libere tradi possent, Episcopi istarum regionum, quae inter meridiem solisque ortum spectant, opportuno sane consilio, ad studia optimarum artium alenda tuendamque uno tempore fidei integritatem, Magnum in urbe ista Lyceum, aliâ post aliam disciplinâ inductâ, condere properarunt. In quo quidem nobilissimo sacrae profanaeque doctrinae domicilio, utpote quod

tot inlustribus magistris, iisdemque ob plurima edita magnique momenti volumina de animorum cultu egregie meritis, antehac floruerit hodieque floreat, mirari non licet si clerici ac sacerdotes, e dioecesibus Galliae et vel exterarum nationum istuc confluentes, tam solidam copiosamque rerum cognitionem sibi comparaverunt, et tam recte iuvenes laici ad christianae sapientiae principia et ad liberales artes conformati sunt. Unde factum est – quod fieri necesse erat – ut clerus, quem vos excoluistis, ad alumnos Seminariorum regundos atque erudiendos, itemque ad sacri ministerii exercitationem, se multo paratiorem instructioremque contulerit, et laici homines e palaestra ista ad docendum, ad ius dicendum petendumve, ad civilium quorumlibet officiorum perfunctionem idonei probatique, cum decore catholici nominis, accesserint et religionis causam, opportunitate data, susceperint strenueque egerint. At ea quoque laus Athenaei vestri magistris merito tribuitur, quod, hoc diuturno temporis spatio, nihil quicquam aut docuerint aut typis exscripserint, quod catholicae doctrinae repugnaret et in reprehensionem incurreret; iidem praeterea talem praestant abstinentiam nobilitatemque animi, ut exigua admodum laboris sui mercede contenti sint. Haec igitur tanta ab Athenaeo conlata in Ecclesiam et in Galliam beneficia, tamque praeclara eorum, qui ibidem docuerunt vel adhuc docent, promerita, quemadmodum Nosmet, Deo agentes gratias vobisque omnibus gratulantes, recolimus, ita vos decet, per hanc quinquagesimi natalis faustitatem, Lugduni commemorare sollemniter. Quae quidem sollemnis commemoratio id quoque utilitatis latura est, ut fideles regionum istarum intellegant, quam uberes ad hunc diem liberalitatem suam consecuti sint fructus et quantum sibi, ut Athenaeum amplificetur ac magis in dies floreat, supersit agendum. Coeptis interea vestris obsecundet divinamque opem conciliet apostolica benedictio, quam, paternae caritatis Nostrae testem, tibi, dilecte fili, et Athenaei doctoribus auditoribusque peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVI mensis octobris, anno sacro MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

MONITUM

Declaratur pro norma Ordinariorum, praesertim Foederatorum Statuum Americae Septentrionalis et Ditionis Canadensis, Petrum Carolum Edmundum Lacombe, qui saepe etiam cognomina assumit *La Combe*, *Le Compte*, *La Compe*, quique hactenus tanquam sacerdos per varias dioeceses, videlicet Sherbrookensem, Mobiliensem, Baltimorensem, etc., peragratus est, uti talem recipi non posse, nec proinde ad celebrationem Missae et ad alia sacerdotalia munera exercenda admitti.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

OLOMUCEN.

VESTIS CHORALIS

Die 13 iunii 1925

SPECIES FACTI. — R. P. D. Archiepiscopus Olomucen. litteris die 16 decembris 1924 ad Pontificiam Commissionem Codicis canonibus authentice interpretandis praepositam datis, haec referebat:

« In numero canonicorum Metropolitanum Capitulum meum constituentium duo in praesenti sunt Episcopi auxiliares. Iuxta can. 409, § 1, qui in dignitate episcopali sunt constituti in choro vestem episcopalem deferre debent. Ceteros autem omnes, qui episcopali non fulgent dignitate, canonicos et beneficiarios vestem sibi competentem in choro deferre oportere canon citatus edicit, adiecta sanctione: « secus censeantur tanquam absentes ».

« In metropolitana ecclesia mea haec praxis observatur: Canonici capitulares, Episcopis auxiliaribus non exceptis, *in sacello chorali*, ubi officia

divina diebus feriatis et Dominicis ac festivis, necnon Missae sacrae diebus feriatis persolvuntur, uti solent mozetta super superpelliceo. Quando autem *in ecclesia metropolitana* diebus Dominicis et festivis Missae sacrificio assistunt vel ibidem officia divina persolvunt, adhibere solent cappam super rochetto, tempore hiemali cappam cum armellino et insignibus capitularibus.

« Hic modus inde ab immemorabili semper observatur et statutis capitularibus cappae super rochetto usum praescribentibus indiscriminatim tam canonicis capitularibus et dignitariis, qui Episcopi non sunt, quam eis, qui auxiliares Episcopi existunt, permittitur.

« Rogo nunc, ut benigne respondeatur ad quaestiones:

« I. Pertinetne sanctio: « secus censeantur tanquam absentes » ad utrum-« que, quod in canone 409, § 1, adducitur, praescripti membrum, ita ut « non tantum canonici vestem praescriptam in choro non deferentes, sed « etiam Episcopi auxiliares, veste episcopali in choro non induti, censendi « sint tanquam absentes? »

« II. Suntne praescripto statutorum capitularium supra adducto Epi-« scopi auxiliares excusati a deferenda in choro veste episcopali?

« III. Possuntne Episcopi auxiliares, qui in choro pro episcopali veste « tantum capitulari utuntur, provocare ad immemorabilem consuetudi-« nem in Capitulo observatam?

« IV. Potestne Episcopis auxiliaribus dum in choro Ecclesiae metro-« politanae et non in sacello chorali in stallis assistunt, permitti usus cap-« pae super rochetto, tempore hiemali cum armellino? »

Quum Pontificia Commissio pro authentica Codicis interpretatione, Archiepiscopi Olomucensis litteras ad Sacram hanc Congregationem transmisisset, de eorumdem dubiorum solutione in praesenti agendum est.

ANIMADVERSIONES. — Ad rectam vero dubiorum solutionem haec breviter atque perspicue animadvertenda sunt:

1. Etiam ante Codicem praescriptum erat, ut capitulares in dignitate episcopali constituti deferrent in choro vestem episcopalem. Unde S. R. Congregationi sequens dubium propositum fuit: « Petro Francisco Episcopo « Lacedemoniae suffraganeo et auxiliario Archiepiscopi Hispalensi demisse « supplicante declarari: An ipsi, uti archidiacono et canonico ecclesiae metro-« politanae Hispalensi, liceat ingredi chorum et capitulum cum superpel-« liceo et habitu canonicali ». Et S. R. C. in *Hispalen.*, 24 nov. 1703 respondit: « Teneri incedere cum habitu episcopali » (*Decreta auth.*, n. 2121).

2. Quinam vero sit habitus adhibendus ab Episcopo in choro, ipsa S. R. C. declaravit in *Mediolanen.*, 16 mart. 1833, ad 1 et 2, hisce verbis:

« Ratione episcopatus posse et debere uti habitu ordinario quo utuntur « Episcopi in Romana Curia, id est rocchetto supra subtanam et mantel- « letto violacei coloris » (*Decreta auth.*, n. 2706).

3. Statuta capitularia, quae in hac re adversantur decretis S. R. C. et hodie praescripto can. 409, § 1, sunt profecto corrigenda ad normam can. 410.

4. Consuetudo contraria, nempe ut capitularis deferens vestem non debitam censeatur *praesens in choro* (quae profecto versatur in re disciplinari, non in re liturgica), si immemorabilis vel centenaria sit, eatenus tolerari potest, quatenus, ad normam can. 5, Ordinarius pro locorum ac personarum adiunctis existimet eam prudenter submoveri non posse. Stylus autem huius S. Consilii est ut, nulla exsistente peculiari causa tolerantiae, standum sit iuri Codicis. Si centenaria vel immemorabilis consuetudo non sit, ex praescripto can. 5 abrogata manet.

5. Verba can. 409, § 1, « secus censeantur tamquam absentes » referuntur profecto ad omnes capitulares, nimirum tum ad eos qui charactere episcopali carent, tum ad illos qui constituti sunt in dignitate episcopali. Sensus verborum perspicuus elucet. Ita etiam in iure antiquo. Cfr. Cappello, *De visitatione SS. Liminum*, I, p. 603 ss. Ita omnes interpretes Codicis, qui nullam faciunt distinctionem inter capitulares Episcopos et alios ad praefatam iuris sanctionem quod attinet. Cfr. v. g. Wernz-Vidal, *Ius canonicum ad normam Codicis*, II, n. 678.

Quibus mature perpensis, nullo negocio constabit quomodo dubia proposita a R. P. D. Archiepiscopo Olomucensi sint singillatim dimittenda.

Resolutio. — Porro in plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii die 13 iunii 1925 ad Vaticanum habito, propositis litteris R. P. D. Archiepiscopi Olomucensis, ad singulas quaestiones Emi Patres respondendum censuere ut sequitur:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II *Negative.*

Ad III. *Affirmative* ad normam can. 5, si Ordinarius existimet huiusmodi consuetudinem immemorabilem prudenter submoveri non posse.

Ad IV. *Negative*, seu standum esse decreto S. R. C. in *Mediolanen.*, 16 mart. 1833 ad I et II (n. 2706) vel petendum indultum a Sacrorum Rituum Congregatione.

Facta autem de praemissis Ssmo Dño Nostro Pio div. Prov. PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, in audientia diei 20 eiusdem mensis et anni, datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.

† Iulius, Episc. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

EPISTOLA

TRANSMITTITUR ORDINARIIS FORMULA CONSECRATIONIS GENERIS HUMANI SACRATISSIMO CORDI IESU.

Perillustris ac R.me Domine. – Gratum mihi accidit atque periucundum munus exsequi a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI mihi commissum transmittendi ad Amplitudinem Tuam formulam Consecrationis generis humani sacratissimo Cordi Iesu.

Qui quidem Consecrationis ritus, eiusdem Sanctissimi Domini nostri voluntate atque iussu, postrema die mensis decembris huius anni sancti, ea ratione perficiendus erit eisque servatis conditionibus, quae proximis apostolicis litteris manifestae fient.

Interim vero ad ea paranda, quae augustius et sanctius rei peragendae conferrent, illud visum est opportunum, ut singuli Sacrorum Antistites mature praenoscerent propositam praescriptamque Consecrationis formulam, cuius idcirco authenticum exemplar hisce inclusum litteris mittere cura fuit.

Dum autem Amplitudini Tuae fausta omnia precor a Domino, Tui permaneo

Datum Romae die 17 octobris 1925.

Addictissimus uti Frater

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

(*Textus Latinus*)

AD SACRATISSIMUM COR IESU FORMULA CONSECRATIONIS RECITANDA

Iesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare tuum humillime provolutos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem Tibi coniuncti firmius esse possimus, en hodie Sacratissimo Cordi Tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere numquam; Te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorumque, benignissime Iesu; atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a Te, sed etiam prodigorum filiorum qui Te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto eorum omnium, qui in tenebris idololatriae aut Islamismi adhuc versantur, eosque in lumen regnumque tuum vindicare ne renuas. Respice denique misericordiae oculis illius gentis filios, quae tamdiu populus electus fuit; et Sanguis, qui olim super eos invocatus est, nunc in illos quoque, redemptionis vitaeque lavacrum, descendat. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis: perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula. Amen.

(*Textus Italicus*)

CONSACRAZIONE DEL GENERE UMANO AL SSMO CUORE DI GESÙ

O Gesù dolcissimo, o Redentore del genere umano, riguardate a noi umilmente prostesi dinanzi al vostro altare. Noi siamo vostri, e vostri vogliamo essere; e per poter vivere a Voi più strettamente congiunti, ecco che ognuno di noi oggi spontaneamente si consacra al vostro Sacratissimo Cuore. Molti purtroppo non Vi conobbero mai; molti, disprezzando i vostri comandamenti, Vi ripudiarono. O benignissimo Gesù, abbiate misericordia e degli uni e degli altri; e tutti quanti attirate al vostro Cuore santissimo. O Signore, siate il Re non solo de' fedeli che non si allontanarono mai da Voi, ma anche di quei figli prodighi che Vi abbandonarono; fate che questi quanto prima ritornino alla casa paterna, per non morire di miseria e di fame. Siate il Re di coloro che vivono nell'inganno dell'errore o per discordia da Voi separati; richiamateli al porto della verità e all'unità

della fede, affinchè in breve si faccia un solo ovile sotto un solo Pastore. Siate il Re di tutti quelli che sono ancora avvolti nelle tenebre dell'idolatria o dell'Islamismo; e non ricusate di trarli tutti al lume e al regno vostro. Riguardate finalmente con occhio di misericordia i figli di quel popolo che un giorno fu il prediletto: scenda anche sopra di loro, lavacro di redenzione e di vita, il Sangue già sopra di essi invocato.

Largite, o Signore, incolumità e libertà sicura alla Vostra Chiesa; largite a tutti i popoli la tranquillità dell'ordine; fate che da un capo all'altro della terra risuoni quest'unica voce: Sia lode a quel Cuore divino da cui venne la nostra salute; a Lui si canti gloria e onore nei secoli. Così sia.

(*Versio Gallica*)

CONSÉCRATION DU GENRE HUMAIN AU SACRÉ CŒUR DE JÉSUS

Très doux Jésus, Rédempteur du genre humain, jetez un regard sur nous, qui sommes humblement prosternés devant votre autel. Nous sommes à vous, nous voulons être à vous; et, afin de vous être plus étroitement unis, voici que, en ce jour, chacun de nous se consacre spontanément à votre Sacré Cœur.

Beaucoup ne vous ont jamais connu; beaucoup ont méprisé vos commandements et vous ont renié. Miséricordieux Jésus, ayez pitié des uns et des autres et ramenez-les tous à votre Sacré Cœur.

Seigneur, soyez le Roi, non seulement des fidèles qui ne se sont jamais éloignés de vous, mais aussi des enfants prodigues qui vous ont abandonné; faites qu'ils rentrent bientôt dans la maison paternelle pour qu'ils ne périssent pas de misère et de faim.

Soyez le Roi de ceux qui vivent dans l'erreur ou que la discorde a séparés de vous; ramenez-les au port de la vérité et à l'unité de la foi, afin que bientôt il n'y ait plus qu'un seul troupeau et qu'un seul pasteur. Soyez le Roi de tous ceux qui sont encore égarés dans les ténèbres de l'idolâtrie ou de l'Islamisme, et ne refusez pas de les attirer tous à la lumière de votre royaume. Regardez enfin avec miséricorde les enfants de ce peuple qui fut jadis votre préféré; que sur eux aussi descende, mais aujourd'hui en baptême de vie et de rédemption, le Sang qu'autrefois ils appelaient sur leurs têtes.

Accordez, Seigneur, à votre Eglise une liberté sûre et sans entraves; accordez à tous les peuples l'ordre et la paix; faites que, d'un pôle du monde à l'autre, une seule voix retentisse: Loué soit le Divin Cœur qui nous a acquis le salut, à Lui honneur et gloire dans tous les siècles. Ainsi soit-il.

(*Versio Anglica*)

CONSECRATION OF THE HUMAN RACE TO THE SACRED HEART OF JESUS

Most sweet Jesus, Redeemer of the human race, look down upon us humbly prostrate before Thy altar. We are Thine, and Thine we wish to be; but, to be more surely united with Thee, behold each one of us freely consecrates himself today to Thy most Sacred Heart. Many indeed have never known Thee; many too, despising Thy precepts, have rejected Thee. Have mercy on them all, most merciful Jesus, and draw them to Thy Sacred Heart. Be Thou King, O Lord, not only of the faithful who have never forsaken Thee, but also of the prodigal children who have abandoned Thee; grant that they may quickly return to their Father's house lest they die of wretchedness and hunger. Be Thou King of those who are deceived by erroneous opinions, or whom discord keeps aloof, and call them back to the harbor of truth and unity of faith, so that soon there may be but one flock and one Shepherd. Be Thou King of all those who are still involved in the darkness of idolatry or of Islamism, and refuse not to draw them all into the light and kingdom of God. Turn Thine eyes of mercy toward the children of that race, once thy chosen people. Of old they called down upon themselves the Blood of the Saviour; may It now descend upon them a laver of redemption and of life. Grant, O Lord, to Thy Church assurance of freedom and immunity from harm; give peace and order to all nations, and make the earth resound from pole to pole with one cry: Praise to the divine Heart that wrought our salvation; to It be glory and honor forever. Amen.

(*Versio Germanica*)

WEIHE DES MENSCHENGESCHLECHTES AN DAS HEILIGSTE HERZ IESU

O liebster Jesus, Erlöser des Menschengeschlechtes, blicke auf uns herab, die wir uns in Demut vor deinem Altare niedergeworfen haben: dein sind wir und dein wollen wir sein. Damit wir aber immer inniger mit dir verbunden sein mögen, siehe darum weiht sich heute jeder von uns freudig deinem heiligsten Herzen. – Viele haben dich leider niemals erkannt, viele haben deine Gebote verachtet und dich von sich gestossen. Erbarme dich ihrer aller, o gütigster Jesus, und ziehe alle an dein heiligstes Herz. Sei du, o Herr, König nicht bloss über die Gläubigen, die nie von dir gewichen sind, sondern auch über die verlorenen Söhne, die dich verlassen haben. Gib, dass diese bald ins Vaterhaus zurückkehren, damit sie nicht vor

Elend und Hunger zugrunde gehen. Sei du König auch über die, welche durch Irrlehre getäuscht oder durch Spaltung von dir getrennt sind; rufe sie zur sicheren Stätte der Wahrheit und zur Einheit des Glaubens zurück, damit bald nur eine Herde und ein Hirt werde. Sei du König über alle diejenigen, welche immer noch vom alten Wahn des Heidentums oder des Islams umfangen sind; entreisse sie der Finsternis und führe sie alle zum Lichte und Reiche Gottes. Blicke endlich voll Erbarmen auf die Kinder des Volkes, das ehedem das auserwählte war. Möge das Blut, das einst auf sie herabgerufen wurde, als Bad der Erlösung und des Lebens auch über sie fliessen. Verleihe, o Herr, deiner Kirche Wohlfahrt, Sicherheit und Freiheit; verleihe allen Völkern Ruhe und Ordnung. Gib, dass von einem Ende der Erde bis zum andern der gleiche Ruf erschalle: Lob sei dem göttlichen Herzen, durch welches uns das Heil gekommen ist; ihm sei Ruhm und Ehre in Ewigkeit. Amen.

(*Versio Hispanica*)

CONSAGRACIÓN DEL GÉNERO HUMANO AL SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS

Dulcísimo Jesús, Redentor del género humano, miradnos humildemente postrados delante de vuestro altar: vuestros somos y vuestros queremos ser: y a fin de poder vivir más estrechamente unidos con Vos, todos y cada uno espontáneamente nos consagramos en este día a vuestro Sacratísimo Corazón.

Muchos, por desgracia, jamás os han conocido: muchos, despreciando vuestros mandamientos, os han desechado. Oh Jesús benignísimo, compadeceos de los unos y de los otros, y atraedlos a todos a vuestro Corazón Santísimo.

Oh Señor, sed Rey, no solo de los hijos fieles que jamás se han alejado de Vos, sino también de los pródigos que os han abandonado; haced que vuelvan pronto a la casa paterna, porque no perezcan de hambre y de miseria. Sed Rey de aquellos que, por seducción del error o por espíritu de discordia, viven separados de Vos: devolvedlos al puerto de la verdad y a la unidad de la fe, para que en breve se forme un solo rebaño bajo un solo Pastor. Sed Rey de los que permanecen todavía envueltos en las tinieblas de la idolatría o del Islamismo; dignaos atraerlos a todos a la luz de vuestro reino. Mirad finalmente con ojos de misericordia a los hijos de aquel pueblo que en otro tiempo fué vuestro predilecto; descienda también sobre ellos, bautismo de redención y de vida, la Sangre que un día contra sí reclamaron. Conceded oh Señor, incolumidad y libertad segura a vuestra Igle-

sia; otorgad a todos los pueblos la tranquilidad en el orden; haced que del uno al otro confín de la tierra no resuene sino esta voz: Alabado sea el Corazón divino, causa de nuestra salud; a Él se entonen cánticos de honor y de gloria por los siglos de los siglos. Asi sea.

(*Versio Lusitana*)

CONSAGRAÇÂO DO GÉNERO HUMANO AO SAGRADO CORAÇÂO DE JESUS

Dulcíssimo Jesus, Redentor do género humano, lançai sobre nós que humildemente estamos prostrados diante do Vosso altar, os Vossos olhares. Nós somos e queremos ser Vossos; e, a fim de podermos viver mais intimamente unidos a Vós, cada um de nós se consagra espontaneamente nêste dia ao Vosso sacratíssimo Coraçâo. Muitos ha que nunca Vos conheceram; muitos, desprezando os Vossos mandamentos, Vos renegaram. Benignissimo Jesus, tende piedade duns e doutros e trazei-os todos ao Vosso sagrado Coraçâo. Senhor, sêde rei nâo sómente dos fieis que nunca de Vós se afastaram, mas tambem dos filhos pródigos que Vos abandonaram; fazei que estes tornem quanto antes á casa paterna para nâo perecerem de miséria e de fome. Sêde rei dos que vivem iludidos no êrro ou separados de Vós pela discórdia; trazei-os ao porto da verdade e á unidade da fé, a fim de que em breve haja um só rebanho e um só pastor. Sêde rei de todos aquêles que estâo ainda sepultos nas trevas da idolatria e do islamismo, e nâo recuseis conduzi-los todos á luz e ao reino de Deus. Volvei enfim um olhar de misericórdia aos filhos do que foi outrora Vosso povo escolhido; desça tambem sobre êles, num baptismo de redençâo e de vida, aquêle sangue um dia sobre si invocaram. Senhor, conservai incólume a Vossa Igreja e dai-lhe uma liberdade segura e sem peias; concedei ordem e paz a todos os povos; fazei que dum polo a outro do mundo reboe uma só voz: Louvado seja o Coraçâo divino, que nos trouxe a salvaçâo; honra e glória a Êle por todos os séculos. Amén.

(*Versio Polonica*)

AKT POSWIĘCENIA CAŁEGO RODU LUDZKIEGO NAJSWIĘTSZEMU SERCU JEZUSOWEMU

O Jezu Najsłodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas korzących się u stóp ołtarza Twego. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy; oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna Ciebie wcale; wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twemi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu Najłaskawszy, i

pociągnij wszystkich do Świętego Serca Swego. Królem bądź nam, o Panie, nietylko wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu. Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastała jedna owczarnia i jeden pasterz. Królem bądź tych wszystkich, którzy jeszcze błąkają się w ciemnościach pogaństwa lub islamizmu, i racz ich przywieść do światła i królestwa Bożego. Wejrzyj wreszcie okiem miłosierdzia Swego na synów tego narodu, który był niegdyś narodem szczególnie umiłowanym. Niechaj spłynie i na nich, jako zdrój odkupienia i życia, ta Krew, którą oni niegdyś wzywali na siebie. Zachowaj Kościół Swój, o Panie, i użycz mu bezpiecznej wolności. Użycz wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi od końca do końca, jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które nam stało się zbawienie; Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

DE RELATIONE SUPER STATU SEMINARIORUM SINGULIS TRIENNIIS TRANSMITTENDA.

Quo uberiore cum fructu Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus munere suo gravissimo perfungi valeat, omnino necesse est ut de Seminariorum statu ac conditione saepe et accurate certior fiat.

Itaque, de mandato Ssmi D. N. Pii PP. XI, Sacra eadem Congregatio quae sequuntur decernit:

1. Omnes locorum Ordinarii tenentur, singulis trienniis, relationem Sacrae huic Congregationi facere super Seminarii statu, secundum formulam praesenti decreto adiectam.

2. Ordinarius qui Seminario praesit Interdioecesano vel Regionali, de eo etiam, iuxta quaestiones in formula positas, referat.

3. Triennia sunt fixa et computantur a die 1ª ianuarii huius anni 1924. In hoc primo triennii anno relationem exhibere debent Ordinarii Italiae,

Galliae, Hispaniae Insularumque adiacentium; in altero, ceteri Europae Ordinarii; in tertio Ordinarii Americae universi.

Et ita per vices continuas singulis quae sequentur trienniis.

4. Relatio lingua latina conscribenda est, et ab ipso Ordinario subsignanda, adiectis die, mense et anno quibus data fuerit.

5. In relatione danda, responderi debet accurate et plene ad singulas quaestiones quae in formula ponuntur.

6. Si, durante triennio quod relationem sequetur, textus quidam praelectionum cursus Philosophiae, Theologiae, S. Scripturae, Iuris Canonici, mutetur, id statim ad Sacram hanc Congregationem referatur.

7. Praesenti decreto nihil derogatur de lege relationis super Seminario S. Congregationi Concistoriali exhibendae, quum ad eamdem Sacram Congregationem de statu dioecesis, ad normam can. 340, debet referri.

Datum Romae e Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et studiorum Universitatibus, die 2 februarii 1924.

C. Card. Bisleti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Iacobus Sinibaldi, Ep. tit. Tiberien., *Secretarius.*

FORMULA SERVANDA IN RELATIONE DE STATU SEMINARII

Art. I. – *De Seminarii constitutione et aedibus*

1. Utrum dioecesi proprium sit Seminarium: (can. 1354 § 1) quando et quo documento constitutum, an distinctum in maius et minus (can. 1354 § 2), an saltem debitae cautelae adhibeantur ut aetate minores et maiores seorsim instituantur, cum disciplina uniuscuiusque aetatis propria.

Si dioecesis Seminario careat, an servetur can. 1354 § 3.

2. Quae sit Seminarii fabrica, quot alumnos possit capere: an disciplinae et valetudinis tuendae legibus respondeat.

3. Utrum adsit rusticationis domus, et ibi alumni saltem maxima ex parte temporis maiores agant ferias.

Art. II. – *De reditibus, expensis et oneribus*

4. Quinam sint Seminarii annui reditus, sive certi sive incerti, et quaenam expensae.

5. Si Seminarii reditus deficiant, an can. 1355, 1356, serventur.

6. An rite satisfiat oneribus Missarum aliisque obligationibus piis vel alterius generis.

7. An Seminarium aere alieno gravetur, quanto, quanam ex causa, an affulgeat spes debitis satisfaciendi.

Art. III. – *De personis*

8. Quinam sit Rector, quales eius dotes et aetas (can. 642 § 1 n. 2, § 2; 1360).

9. Quot alii Rectorem in regimine adiuvent. Utrum adsint Praefecti contuberniorum, ex ordine sacerdotum vel ex ipsis alumnis assumpti, et hi aequis polleant virtutibus et munere suo naviter perfungantur.

10. Utrum sit Magister Pietatis, seu Director Spiritualis, debita prudentia, doctrina, pietate ornatus, qui in Seminario degat, nulloque alio officio implicetur (can. 642 § 1 n. 2, § 2; 1358; 1360). – An praeter ipsum adsint alii confessarii, sive ordinarii sive extraordinarii et praecepta can. 1361 § 1–2, custodiantur.

11. Utrum circa Magistrorum electionem, pietatem, morum doctrinaeque integritatem, idoneitatem, diligentiam, numerum, serventur quae a can. 1360 § 1; 1366 § 1; 642 § 1 n. 2, § 2; 1366 § 2; 1406 § 1 n. 7, 1366 § 3, praecepta sunt.

12. An S. Scripturae Magister peculiarem, eamque rectam, in Sacrae Scripturae scientia institutionem nactus sit, et solida, tum philosophica tum theologica, doctrina emineat.

13. Quinam sit Praefectus Studiorum.

14. Quinam Oeconomus, et utrum dependenter ab Episcopo et Rectore patrimonium Seminarii diligenter administret (can. 642 § 1 n. 2, § 2; 1358, 1360,).

15. An serventur regulae can. 1359 circa Deputatos.

16. Si Seminarium a Congregatione aliqua religiosa regatur, indicetur quaenam sit haec Congregatio, quando, quibusnam condicionibus, et an de S. Sedis venia curam pii Instituti susceperit, et an praefatis condicionibus satisfaciat.

17. Quot sint in praesens Seminarii alumni interni, an eorum numerus par sit dioecesis necessitatibus, an can. 1363 servetur in alumnorum admissione in Seminarium.

18. An et quot sint alumni externi, qua de causa, et an fieri possit ut ipsi quamprimum in Seminarium ingrediantur; interim quaenam de ipsis sit cura.

19. An et quot extra dioecesim alumni instituantur, ubi et qua de causa; et vicissim, an clerici alterius dioecesis in Seminarium dioecesanum recepti sint, quot, quarum dioecesium, et quibusnam de causis.

20. Quot sint famuli, qua cura seligantur et quomodo caveatur ut in pietate et ordine serventur et officiis suis satisfaciant. – Quod si Religiosae Sorores suam Seminario operam navent, indicetur earum Congregatio et agendi ratio et an Seminarii partem incolant omnino separatam.

Art. IV. – *De pietate et disciplina*

21. Quomodo pietas in Seminario excolatur, an Communio frequens et quotidiana promoveatur; an praescripta serventur can. 1367.

22. Utrum sint statuta Seminario propria (can. 1357 § 3) et adamussim serventur, (can. 1369 § 1).

23. Quomodo se gerant alumni erga Superiores, erga seipsos, erga socios, an erudiantur de legibus urbanitatis et praeceptis hygienicis (can. 1369 § 2).

24. Numquid aliquando perturbationes aut scandala praeterito tempore in Seminario obvenerint, et an forte (quod Deus avertat) adhuc habeantur, et quaenam reputetur horum malorum causa.

25. Utrum quoad alumnorum correctionem et expulsionem serventur quae can. 1371 praecepta sunt.

26. An alumni prohibeantur a lectione librorum et diariorum, quae, quamvis in se non noxia, eos tamen a studiis distrahere possunt.

27. Si alumni ad suos tempore vacationum revertantur, quaenam de hac re normae praescriptae sint in dioecesi.

28. Utrum Seminarii alumni prohibeantur a laicis Universitatibus celebrandis (Decr. S. C. Consist., 30 aprilis 1918).

29. Si Sacrorum alumni servitium militare obire coguntur, quae cautelae adhibeantur ut dum militant honestam vitam agant. – An Seminarii alumni a militiae stipendiis dimissi, nonnisi post debitam et maturam probationem promoveantur ad sacros Ordines.

Art. V. – *De studiis*

30. Quot annis, qua methodo, quorum auctorum textibus humaniora studia perficiantur. An praeter linguas latinam, graecam et propriae nationis etiam aliae disciplinae tradantur et quaenam; an curae sit ut tyrones apprime addiscant linguam latinam, iuxta can. 1364 § 2, et epistolam Ssmi D. N. Pii PP. XI ad Emum Card. Bisleti diei 1 augusti 1922. Quinam alumnorum profectus.

31. Utrum cursus philosophicus ad can. 1365 § 1 conficiatur. Quinam libri in eo praelegantur. Quo idiomate et qua methodo Philosophia scholastica tradatur (can. 1366 § 2, et epist. praefata S. P. Pii XI). Quinam alumnorum profectus.

32. Utrum cursus quoque theologicus, iuxta can. 1365 §§ 2, 3; 1366 § 2, et epistolam Pii XI perficiatur. Quo idiomate, quibus praelectionum textibus Theologia Dogmatica, Moralis, Sacra Scriptura, Ius Canonicum et ceterae disciplinae tradantur. Quinam alumnorum profectus.

33. Praesertim si Seminarium gaudeat facultate conferendi gradus academicos in sacra Theologia, an Summa S. Thomae, una cum aliquo probato textu, qui ordinem logicum quaestionum indicet et partem positivam contineat, habeatur prae manibus in schola sacrae Theologiae (Decr. huius S. Congregationis, 7 martii 1916).

34. Utrum et quo modo fiant examina finalia.

35. Quod si Seminarium careat facultate conferendi gradus academicos, an provisum sit ut maioris spei clerici in aliqua pontificia Universitate instituantur ut gradus obtineant academicos (can. 1380).

36. An adsint aulae cum apparatu necessario ad studium historiae naturalis et cum instrumentis opportunis ad studium physices.

37. An adsit bibliotheca, et utrum libris instructa sufficientibus, tam pro alumnis quam pro magistris.

Art. VI. – *De Sacris Ordinationibus*

38. Utrum serventur quae hac de re Codex praecipit (can. 975, 976, 977, 978, 1001, 1006 § 2 et 3, 1009).

Art. VII. – *De nonnullis peculiaribus Ordinarii officiis*

39. Utrum Ordinarius saepe per annum Seminarium invisat iuxta can. 1357 § 2, et sedulo vigilet ut Rector, aliique Seminarii Moderatores ac Magistri munere suo rite fungantur (can. 1369 § 3).

40. An urgeat observantiam can. 1353.

41. Utrum « Opus Vocationum ecclesiasticarum » instituerit vel curet ut quam primum instituatur (epistola Ssmi D. N. Pii PP. XI ad Emum Card. Bisleti).

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ALEXANDRIN. ARMENORUM

NULLITATIS MATRIMONII (ETTORE-ABCARIUS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Maximiliani Abcarius in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94), die 4ª ianuarii 1926, hora 11ª, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu?

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Domini Maximiliani Abcarius curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

F. Parrillo, *Ponens.*

L. ✠ S.

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 27 octobris 1925.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Monsieur Max Abcarius, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procurer légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 4 Janvier 1926, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Monsieur Max Abcarius, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato 31 ottobre, il Santo Padre ha ricevuto in Udienza di formalità Sua Eccellenza il Signor JORGE SAENZ, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Bolivia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le iscrizioni per la pratica del diritto presso lo *Studio* della Sacra Congregazione si chiuderanno il 30 novembre prossimo.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 27 ottobre 1925, presso l'Emo e Rmo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Giovanna Antida Thouret, Fondatrice delle Suore della Carità, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio su tre miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della stessa Ven. Serva di Dio, i quali vengono proposti per la sua Beatificazione.

SACRA PENITENZIERIA APOSTOLICA

AVVISO DI CONCORSO

Nel Tribunale della Sacra Penitenzieria Apostolica avrà luogo un concorso per due posti di Officiale minore, uno dei quali per la Sezione delle Indulgenze.

I sacerdoti che volessero prendervi parte, purchè non abbiano oltrepassato il 35° anno di età, dovranno presentare alla Segreteria dello stesso Tribunale, entro il 10 dicembre prossimo, la domanda corredata del *nulla osta* del rispet-

tivo Ordinario e del Vicariato di Roma, insieme ad altri documenti che crederanno necessario ed opportuno di esibire.

Il concorso per l'Ufficio della Sezione Indulgenze, consistente in una prova soltanto scritta, verserà su temi riguardanti le concessioni e l'uso delle Indulgenze, e avrà luogo il giorno 14 dicembre corr. anno.

Il concorso per l'altro Ufficio, consistente in una prova scritta ed in una orale, verserà su temi di teologia morale e di diritto canonico; la prova scritta avrà luogo il giorno 12 dicembre corr. anno, la prova orale il giorno 15 dello stesso mese.

Le prove scritte incomincieranno alle ore 8; la prova orale alle ore 9,30 presso la Segreteria della S. Penitenzieria, Via del S. Uffizio, n. 5.

S. Luzio, *Reggente.*

SACRA ROMANA ROTA

Venerdì, 16 ottobre, all'augusta presenza del Santo Padre fu solennemente inaugurato l'anno giuridico della S. Rota nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento dei Signori Uditori, Ufficiali e Avvocati.

Avutane licenza da Sua Santità, il Pro-Decano degli Uditori, Mons. Massimo Massimi, lesse il seguente indirizzo:

Beatissimo Padre,

« Le innumerabili udienze, che in questo anno, così promettente per la Chiesa di Dio, la Santità Vostra accorda alle turbe dei figli, accorsi da ogni parte del mondo, ci avrebbero consigliato di astenerci dal comparire alla Vostra augusta presenza, per nulla assorbire di un tempo tanto prezioso.

« Ma come potremmo inaugurare l'anno giuridico della Rota, senza presentarci al Vostro Trono, per render conto del lavoro compiuto e implorare la benedizione su quello da compiere?

« Procurammo di mantenere i propositi, fatti or è un anno, e, ciò che è tangibile, vale a dire la quantità del lavoro, sembra parlare a nostro favore, chè, non ostante la infermità di due Uditori, salì a *cinquantadue* il numero delle cause decise con sentenza definitiva.

« Ora, rinnovando il proponimento di adempiere nel modo migliore il nostro dovere, leviamo a Dio la preghiera, chiedendo, insieme con la luce, per giudicare rettamente, anche la forza per non lasciarci deviare da alcun umano riguardo. Armati di fortezza, potremo resistere a ogni timore, non curando di incontrare per la giustizia l'ira o l'antipatia altrui, e a ogni lusinga, mostrando con i fatti che una è per tutti la legge.

« Poco fa eravamo innanzi all'Ostia salutare, sorgente di luce e di forza, e invocavamo lo Spirito di Gesù, Spirito di consiglio e di fortezza. C'incoraggiava

la dolce visione di Maria, ricordandoci le ispirate parole, che ben a ragione la Chiesa pone sul labbro di Lei: *Mea est prudentia, mea est fortitudo... in viis iustitiae ambulo... ut ditem diligentes me* ».

« A questa sì cara speranza aggiungete la Vostra benedizione, o Beatissimo Padre, cui fu data in gran copia prudenza e fortezza; estendetela a quanti appartengono al nostro Tribunale. E la benedizione del Padre gioverà a rendere prudenti e forti i figli ».

All'indirizzo di Mons. Pro-Decano, Sua Santità rispondeva molto benevolmente, che avrebbero fatto male gli Uditori, se si fossero appresi al partito di non presentarsi al Suo Trono, in quest'Anno Santo. Nè le molte udienze, nè altre occupazioni Gli avrebbero impedito di sentir dolore per l'assenza dei componenti la Rota, la Sua Rota, che amministra la giustizia in Suo nome.

Si rallegrava del molto lavoro compiuto nell'anno giuridico decorso, ben sapendo quante difficoltà importi la natura stessa di tale lavoro, lungo e complesso.

La preghiera, tendente alla luce e alla forza, era felicemente ispirata, rispondendo alle due condizioni della retta amministrazione della giustizia.

Gli Uditori, cui la saggia legislazione della Chiesa assicura perfetta indipendenza, non si sarebbero lasciati nè intimidire, nè adescare, nè vincere da un sentimento di falsa compassione, a danno della verità e della giustizia. Educati e cresciuti alla scuola delle celesti cose avrebbero ben adempiuto il loro dovere, dando a ciascuno la ragione voluta e dovuta.

Ricordava il Santo Padre la pagina della Scrittura in cui si parla dell'adunanza, nella quale entra un uomo che ha l'anello d'oro e il vestimento splendido, ed entra anche un povero in sordida veste, e al primo si dice: « Siedi tu qui in luogo d'onore »; al povero poi: « Tu siedi sotto lo sgabello dei miei piedi ». Sua Santità aveva piena certezza che nulla di simile sarebbe mai avvenuto in Rota.

Incoraggiati dai lieti auspici, eucaristici e mariani, i componenti il S. Tribunale continuassero a chiedere allo Spirito Santo, servendosi della bella formula liturgica, « la luce per vedere le cose da fare, la forza per adempiere le cose vedute ».

Impartiva quindi con affetto la Benedizione Apostolica.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato nominare:

24 settembre 1925. L'Emo Sig. Card. Evaristo Lucidi, *Membro della Pont. Commissione per l'interpretazione del Codice di diritto Canonico.*

24 settembre 1925. Il Revmo P. Felice M. Cappello, S. I., *Consultore della medesima Commissione Pontificia.*

22 ottobre » Il M. R. P. Maestro Marco Sales, O. P., *Maestro dei Sacri Palazzi Apostolici.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

5 maggio 1925. L'Emo Sig. Card. Luigi Sincero, *Protettore dell'Associazione Cattolica detta dei Cavalieri di S. Giorgio, negli Stati Uniti d'America.*

18 agosto » L'Emo Sig. Card. Michele Lega, *Protettore dell'Arciconfraternita del Santissimo Crocifisso in Longiano, (Faenza).*

25 » » L'Emo Sig. Card. Luigi Sincero, *Protettore delle Suore di Sant'Anna a Lachine nel Canadà.*

» » » L'Emo Sig. Card. Luigi Sincero, *Protettore della Congregazione delle Suore dei Ssmi Nomi di Gesù e Maria di Hochelaga nel Canadà.*

4 settembre » L'Emo Sig. Card. Achille Locatelli, *Protettore dell'Arciconfraternita di Gesù, Maria e Giuseppe (Roma).*

Assistente al Soglio Pontificio:

21 agosto 1925. Monsig. Eugenio Allys, vescovo titolare di Facusa, Vicario Apostolico di Hué.

Protonotari Apostolici ad instar participantium·

23 giugno 1922. Monsig. Bogumilo Czerkievicz, della diocesi di Kielce.

16 maggio 1925. Monsig. Giovanni D. Biden, della diocesi di Buffalo.

» » » Monsig. Giorgio Reinhold, dell'archidiocesi di Vienna.

22 » » Monsig. Francesco Duvina, dell'archidiocesi di Torino.

23 » » Monsig. Giovanni Cawley, della diocesi di Los Angeles (California).

9 luglio » Monsig. Camillo Roy, dell'archidiocesi di Québec.

25 agosto » Monsig. Federico Brenner (Banato).

29 » » Monsig. Francesco Gutjahr della diocesi di Secovia.

6 settembre » Monsig. Corrado Steinmann, della diocesi di Hildesheim.

Prelati domestici di S. S.:

23 giugno 1922. Monsig. Bronislao Obuchowicz, della diocesi di Kielce.

27 settembre » Monsig. Ludovico Gawroński, della medesima diocesi.

28 aprile 1925. Monsig. Bernardo Enrico Ter Woert, della diocesi di Newark (S. U. A.).
8 maggio » Monsig. Giovanni Evers (Olanda).
9 » » Monsig. Enrico Endres, della diocesi di Spira.
13 » » Monsig. Emmanuele Silveira Barradas, della diocesi di Evora.
16 » » Monsig. Edmondo J. Britt, della diocesi di Buffalo.
» » » Monsig. Alessandro Pittas, della medesima diocesi
18 » » Monsig. Giorgio Weber, della medesima diocesi.
22 » » Monsig. Biagio Rajic, dell'amministrazione apostolica di Bačka.
» » » Monsig. Mattia Marton, della medesima amministrazione apostolica.
» » » Monsig. Elia Kujundžic, della medesima amministrazione apostolica.
27 » » Monsig. Giovanni Battista Mauduit, della diocesi di Coutances.
3 giugno » Monsig. Edoardo H. Mooney, della diocesi di Cleveland.
22 luglio » Monsig. Francesco Noël, della diocesi di Tournai.
18 agosto » Monsig. Antonio Pulito, della diocesi di Telese.
20 » » Monsig. Giuseppe Baglioni, della diocesi di Orvieto.
» » » Monsig. Giuseppe Riccobaldi, della diocesi di Sarzana.
» » » Monsig. Angelo Pacetti, della diocesi di Orvieto.
21 » » Monsig. Enrico Ardoin, della diocesi di Fréjus.
24 » » Mons g. Giovanni Tomažić, della diocesi di Lavant.
25 » » Monsig. Giuseppe Alfonso Leçuyer, della diocesi di Sault-Ste-Marie (Canadà).
» » » Monsig. Bernardo Henrico Diamond, della diocesi di Dallas.
28 » » Monsig. Epifanio Monaco, della diocesi di Calvi e Teano.
» » » Monsig. Giovanni Giuseppe Del Vecchio, della medesima diocesi.
29 » » Monsig. Guglielmo Lee, della diocesi di Clifton.
31 » » Monsig. Giovanni Weckerle, della diocesi di Magonza.
5 settembre » Monsig. Emmanuele Rubio Cercas, della diocesi di Madrid.
19 » » Monsig. Pietro Sommariva, dell'archidiocesi di Milano.
22 » » Monsig. Emilio Jaij, della diocesi di Annecy.
» » » Monsig. Agostino Saint Amans, della diocesi di Costantina.
24 « » Monsig. Alessandro Paglia, della diocesi di Foligno.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

25 maggio 1925. Al sig. D. Tommaso Quirk, dell'archidiocesi di Filadelfia.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

17 settembre 1925. Al sig. avv. Angelo Cattaneo, della diocesi di Bergamo.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

5 maggio 1925. Al sig. Giovanni F. A. M. Wierdels, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Costanzo Alessandro Alessio Wubbe, della diocesi di Harlem.
» » » Al sig. Gualtiero Münstermann, della diocesi di Paderborn.
8 » » Al sig. dott. Gaetano Spindler, della diocesi di Secovia.
10 » » Al sig. Matteo Enrico Giovanni Willibrordo Eijcken, della diocesi di Bois-le-Duc.
20 » » Al sig. Francesco Saverio Ricci (Roma).
21 » » Al sig. Marino A. M. Waszink, della diocesi di Ruremonda.
28 » » Al sig. Eugenio Leone Delahaye, dell'archidiocesi di Rennes.
» » » Al sig. Enrico Ludovico Gille, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Ludovico Oberthür, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. visconte Enrico Maria Le Bouteiller, della medesima archidiocesi.
8 giugno » Al sig. Chiaffredo Giovenale, della diocesi di Fossano.
4 agosto » Al sig. Augusto Lannoye, dell'archidiocesi di Malines.
19 » » Al sig. Carlo Sebastiano Janssens, della diocesi di Bois-le-Duc.
25 » » Al sig. dott. Francesco De Secondi, dell'archidiocesi di Torino.
31 » » Al sig. Lieto Leti, della diocesi di Civitavecchia.
» » » Al sig. Leonardo Giovanni Guglielmo Smit, della diocesi di Breda.
» » » Al sig. Guglielmo Del Pero, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Alberto Duclion, dell'archidiocesi di Bordeaux.
14 settembre » Al sig. dott. Giovanni Cisele, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
21 » » Al sig. Edoardo Jaksch, della diocesi di Cinque Chiese.
24 » » Al sig. Emilio Boiteux, della diocesi di Metz.
25 » » Al sig. Cesare Razzetti, della diocesi di Bobbio.

La Gran Croce dell'Ordine di San Silvestro Papa:

20 agosto 1925. Al sig. Edoardo Diez de Medina, ministro degli Esteri di Bolivia.

23 settembre » Al sig. Don Ramon Garcia Gonzales, Inviato straordinario e Ministro plenipotenziario della Repubblica di San Salvador.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

8 maggio 1925. Al sig. Venceslao Jezierski, della diocesi di Plock.

28 agosto » Al sig. Guido Bitetti, dell'archidiocesi di Milano.

14 settembre » Al sig. Carlo Scharnagl, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

8 maggio 1925. Al sig. Ludovico Eid, della diocesi di Spira.

4 agosto » Al sig. Domenico Galbani, della diocesi di Novara.

31 » » Al sig. Francesco Neff, della diocesi di Magonza.

10 settembre » Al sig. Arturo Romanowski, della diocesi di Cracovia.

14 » » Al sig. Massimiliano Fendt, segretario Ministeriale al Ministero degli Esteri di Baviera.

21 » » Al sig. Vittorio Horväth, della diocesi di Cinque Chiese.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Revma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI. felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

13 giugno 1925. Monsig. Giovanni J. Crowley, della dioc. di Monterey-Fresno.

29 agosto » Monsig. Roberto M. Nolan, della diocesi di Dallas.

» » » Monsig. Giuseppe R. Allard, della medesima diocesi.

2 ottobre » Monsig. Maggiorino Maggiora, della dioc. Casale Monferrato.

6 » » Monsig. Pietro Vitali, dell'archidiocesi di Milano.

9 » » Monsig. Giovanni Granelli, della diocesi di Piacenza.

10 » » Monsig. Francesco Fürbass, della diocesi di Graz.

» » » Monsig. Giuseppe Guzzini, della dioc. di Recanati e Loreto.

19 » » Monsig. Giovanni Battista Montini, (Roma).

» » » Monsig. Guglielmno Mulloney. della diocesi Sioux Falls.

19 ottobre 1925. Monsig. Mario Fitzgerald, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo O'Meara, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Grabig, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Brady, della medesima diocesi.

Camerieri segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

6 ottobre 1925 Il Sig. Conte Saverio Orlowski, dell'archidiocesi di Varsavia.
10 » » Il Sig. Francesco Wioszkiewicz, di Jucica.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

14 settembre 1925 Monsig. Giuseppe Biagio Verna, della diocesi di Ivrea.
7 ottobre » Monsig. Carino Molesti, della diocesi di Volterra.
17 » » Monsig. Raimondo de Oliveira, dell'archidiocesi di Belem del Pará

Cappellano d'onore extra Urbem.

17 ottobre 1925 Monsig. Paolo Pellegrini, della diocesi di Aquino, Sora e Pontecorvo.

NECROLOGIO

9 luglio 1925. Monsig. Massimino Velasco, O. P., Vesc. tit. di Amorio.
30 agosto » Monsig. Enrico Haehling von Lanzenauer, Vesc. tit. di Delco.
21 settembre » Monsig. Luca Piergiovanni, Vesc. di Tarquinia e Civitavecchia.
5 ottobre » S. E. Revma Monsig. Ladislao Michele Zaleski, Patriarca di Antiochia di rito latino.
16 » » Monsig. Michele Francesco Glancey, vesc. tit. di Flaviopoli.
20 » » Monsig. Agnello Renzullo, vesc. tit. di Filadelfia.
25 » » S. E. Rma Monsig. Demetrio Giuseppe Cadi, Patriarca di Antiochia di rito greco-melchita.